

2 ЦАРЕ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

ГЛАВА 1

След смъртта на Саула, като се върна Давид от поражението на амаличаните, и Давид беше престоял в Сиклаг два дена,

² на третия ден, ето, дойде един човек из стана, от Саула, с раздрани дрехи и пръст на главата си; и като влезе при Давида, падна на земята та се поклони.

³ И Давид му рече: От где идеш? А той му каза: От Израилевия стан се отървах.

⁴ И рече му Давид: Какво стана? Кажи ми, моля. А той отговори: Людете побягнаха от сражението, даже и мнозина от людете паднаха мъртви; умряха още и Саул и син му Ионатан.

⁵ Тогава Давид рече на момъка, който му съобщаваше това: От къде знаеш, че Саул и син му Ионатан са умрели?

⁶ И момъкът, който му съобщаваше това рече: Намерих се случайно в хълма Гелвуе, и, ето, Саул беше се подпрял на копието си, и, ето, колесниците и конниците го застигнаха.

⁷ И като погледна отдире си, той ме видя, и повика ме. И отговорих: Ето ме.

⁸ И рече ми: Кой си ти? И отговорих му, амаличанин съм.

⁹ Пак ми рече: Застани, моля, над мене та ме убий, защото помрачение ме обзе; понеже целият ми живот е още в мене.

¹⁰ И тъй, заставах над него и го убих, понеже бях уверен, че не можеше да живее, като беше вече паднал; и взех короната, която беше на главата му, и гривната, която беше на ръката му, та ги донесох тук при господаря си.

¹¹ Тогава Давид хвана дрехите си, та ги раздра; така направиха и всичките мъже, които бяха с него.

¹² И жалиха и плакаха и постиха до вечерта за Саула и за сина му Ионатана, и за Господните люде и за Израилевия дом, за гдето бяха паднали от меч.

¹³ А Давид рече на момъка, който му съобщаваше това: От где си ти? И отговори: Аз съм син на един чужденец, амаличанин.

¹⁴ И рече му Давид: Ти как се не убоя да дигнеш ръка да убиеш Господния помазаник?

¹⁵ И Давид повика един от момците и рече: Пристъпи, нападни го. И той го порази та умря.

¹⁶ И Давид му рече: Кръвта ти да бъде на главата ти; защото устата ти свидетелствуваха против тебе, като рече: Аз убих Господния помазаник.

- 17** Тогава Давид оплака Саула и сина му Ионатана с тоя плач;
- 18** (и заръча да научат юдейците тая Песен на лъка; ето, написана е в Книгата на Праведния): -
- 19** Славата ти, о Израилю, е застреляна на опасните {Еврейски: Високите.} места на полето ти! Как паднаха силните.
- 20** Не възвестявайте това в Гет, Не го прогласявайте по улиците на Аскалон, За да не се зарадват филистимските дъщери, За да не се развеселят дъщерите на необрязаните.
- 21** Хълми гелвуиски, да няма роса нито дъжд на вас, Нито ниви доставяйки първи плодове за жертви; Защото там бе захвърлен щитът на силните, Щитът на Саула, като да не е бил той помазан с миро.
- 22** От кръвта на убитите, От лоя на силните, Лъкът Ионатанов не се връщаше назад, И мечът Саулов не се връщаше празен.
- 23** Саул и Ионатан Бяха любезни и рачителни в живота си, И в смъртта си не се разделиха; По-леки бяха от орлите, По-силни от лъвовете.
- 24** Израилеви дъщери, плачете за Саула, Който ви обличаше в червено с украшения, Който туряше златни украшения по дрехите ви.
- 25** Как паднаха силните всред боя! Ионатан, поразен на опасните места на полето ти!
- 26** Преоскърбен съм за тебе Ионатане, брате мой! Рачителен ми беше ти; Твоята любов към мене беше чудесна, Превъзхождаше любовта на жените.
- 27** Как паднаха силните, И погинаха бойните оръжия!

ГЛАВА 2

След това Давид се допита до Господа като каза: Да възляза ли в някой от Юдовите градове? И Господ му каза: Възлез. Пак рече Давид: Где да възляза? А Той му каза: в Хеврон.

2 И тъй, Давид възлезе там с двете си жени, езраелката Ахиноам и Авигея жената на кармилеца Навал.

3 Давид заведе и мъжете, които бяха с него, всеки със семейството му; и заселиха се в хевронските градове.

4 Тогава Юдовите мъже дойдоха и помазаха там Давида за цар над Юдовия дом. И известиха на Давида, казвайки: явис-галаадските мъже бяха, които погребяха Саула.

5 Затова Давид прати човеци до явис-галаадските мъже да им кажат: Благословени да сте от Господа, за гдето показахте тая благост към господаря си, към Саула, и го погребяхте.

6 Сега Господ нека покаже и към вас милост и вярност; така и аз ще ви въздам за тая добрина, понеже сторихте това нещо.

7 Сега, прочее, нека се укрепят ръцете ви, и бъдете мъжествени; защото господарят ви Саул умря, а Юдовият дом си помаза мене за цар.

8 Обаче, Авенир Нировият син, Сауловият военачалник, взе Исвостея, Сауловия син, та го заведе в Маханаим,

9 и направи го цар над Галаад, над асурците, над езраелците, над Ефрема, над Вениамина и над целия Израил;

10 (Исвостей Сауловият син беше на четиридесет години, когато стана цар над Израила и царува две години); но Юдовият дом последва Давида.

- 11** А времето, през което Давид царува в Хеврон над Юдовия дом, беше седем години и шест месеца.
- 12** И тъй, Авенир Нировият син, и слугите на Исвостея Сауловия син, отидоха от Маханаим в Гаваон.
- 13** Също и Иоав Саруиният син и Давидовите слуги излязоха та се срещнаха близо при гаваонския водоем; и едните седнаха отсам водоема, а другите оттатък водоема.
- 14** Тогава Авенир каза на Иоава: Нека станат сега момците да поиграят пред нас. И рече Иоав: Нека станат.
- 15** И тъй, те станаха та преминаха на брой дванадесет души от Вениамина, от страната на Исвостея Сауловия син и дванадесет от Давидовите слуги.
- 16** И хванаха всеки съперника си за главата, та заби ножа си в ребрата на съперника си, и паднаха заедно; за туй, онова място се нарече Хелкат-асурим {Т.е., Нива на ножовете.}, което е в Гаваон.
- 17** И в оня ден сражението стана много ожесточено; и Авенир и Израилевите мъже бяха победени от Давидовите слуги.
- 18** И там бяха тримата Саруини синове: Иоав, Ависей и Асаил; а Асаил бе лек в нозете като полска сърна.
- 19** И Асаил се спусна подир Авенира; и като тичаше не се отби ни надясно, ни наляво от преследването на Авенира.
- 20** А Авенир погледна надире и рече: Ти ли си, Асаиле? А той отговори: Аз.
- 21** Тогава Авенир му каза: Отбий се надясно или наляво си та хвани някого от момците и вземи си оръжието му. Но Асаил отказа да се отбие от преследването му.
- 22** И Авенир пак каза на Асаила: Отбий се от да ме преследваш; защо да те поваля до земята? тогава как ще погледна брата ти Иоава в лицето?
- 23** Но той отказа да се отбие; затова Авенир го порази в корема със задния край на копие то си, така че копие то излезе отзад; и той падна там и умря на самото място. И всички които дохождаха на мястото, гдето Асаил падна и умря, спираха се.
- 24** А Иоав и Ависей преследваха Авенира; и слънцето захождаше когато стигнаха до хълма Амма, който е срещу Гия, край пътя за гаваонската пустиня.
- 25** И вениаминците като се събраха около Авенира, съставиха една дружина и застанаха на върха на един хълм.
- 26** Тогава Авенир извика към Иоава и рече: Непременно ли ще пояжда мечът? не знаеш ли, че сетнината ще бъде горчива? Тогава, до кога не щеш да заповядаш на людето да се върнат от преследването на братята си?
- 27** И рече Иоав: заклевам се в живота на Бога, че ако не беше говорил ти да поиграят момците, тогава още в зори людето непременно щяха да се оттеглят всеки от преследването на брата си.
- 28** И тъй, Иоав засвири с тръбата, та всичките люде се спряха, и не преследваха вече Израиля, нито се биеха вече.
- 29** Тогава Авенир и мъжете му вървяха през цялата оная нощ из полето, преминаха Иордан та пропътуваха целия Витрон, и дойдоха в Маханаим.
- 30** А Иоав се върна от преследването на Авенира; и като събра всичките люде, от Давидовите слуги липсваха деветнадесет мъже и Асаил.
- 31** Но Давидовите слуги бяха поразили от вениаминците и от Авенировите мъже

триста и шестдесет мъже, които умряха.

³² И дигнаха Асаила та го погребяха в бащиния му гроб, който бе във Витлеем. А Иоав и мъжете му, като вървяха цяла нощ, стигнаха в Хеврон около зазоряване.

ГЛАВА 3

А войната между Сауловия дом и Давидовия дом трая дълго време; и Давид непрестанно се засилваше, а Сауловият дом непрестанно слабваше.

² И народиха се синове на Давида в Хеврон; първородният му беше Амнон, от езраелката Ахиноам;

³ вторият му, Хилеав {В 1 Лет. 3:1, Данииел.}, от Авигея, жената на кармилеца Навал; третият, Авесалом, син на Мааха, дъщеря на гесурския цар Талмай;

⁴ четвъртият, Адония, син на Агита; петият Сефатия, син на Авитала;

⁵ и шестият, Итраам, от Давидовата жена Егла. Тия се родиха на Давида в Хеврон.

⁶ А докато продължаваше войната между Сауловия дом и Давидовия дом Авенир беше подпорка на Сауловия дом.

⁷ А Саул имаше наложница на име Ресфа, дъщеря на Аия; и Исвостей каза на Авенира: Ти защо си влязъл при бащината ми наложница?

⁸ Тогава Авенир много се разяри за думите на Исвостея, и рече: Кучешка глава ли съм аз откъм Юдовата страна? Днес показвам благодетелство към дома на баща ти Саула, към братята му и към приятелите му, като не те предадох в Давидовата ръка, и пак ме обвиняваш днес за тая жена!

⁹ Така да направи Бог на Авенира, да! и повече да му притури, ако не сторя за Давида тъй, както Господ му се е клел,

¹⁰ като направя да премине царството от Сауловия дом, и като поставя Давидовият престол над Израиля, както е и над Юда, от Дан до Вирсавее.

¹¹ И Исвостей не можеше вече да отговори ни дума на Авенира, понеже се боеше от него.

¹² Тогава Авенир изпрати човеци до Давида да кажат от негова страна: Чия е земята? Думаше още: Направи договор с мене; и, ето, моята ръка ще бъде с тебе, щото да доведе под твоята власт целия Израил.

¹³ А той каза: Добре, аз ще направя договор с тебе; но едно нещо искам аз от тебе, а именно, че няма да видиш лицето ми, ако не доведеш предварително Сауловата дъщеря Михала, когато дойдеш да видиш лицето ми.

¹⁴ И Давид прати човеци до Сауловия син Исвостея да кажат: Предай жена ми Михала, която съм взел за жена срещу сто филистимски краекожия.

¹⁵ Исвостей, прочее, прати та я взе от мъжа ѝ Фалатиила Лаисовия син.

¹⁶ И мъжът ѝ дойде с нея, и като вървеше плачеше, и я последва до Ваурим. Тогава Авенир му каза: Иди, върни се; и той се върна.

¹⁷ А Авенир влезе във връзка с Израилевите старейшини и рече: В миналото време вие сте искали Давида да царува над вас;

¹⁸ сега, прочее, сторете това, защото Господ е говорил за Давида, казвайки: Чрез ръката на слугата Си Давида ще избавя людете Си от ръката на филистимците и от ръката на всичките им неприятели.

¹⁹ Авенир говори още и в ушите на вениаминците; също Авенир отиде да говори и в ушите на Давида в Хеврон всичко, що бе угодно на Израиля и на целия Вениаминов

дом.

20 И тъй, Авенир дойде при Давида в Хеврон, и с него двадесет мъже. И Давид направи угощение на Авенира и на мъжете, които бяха с него.

21 Тогава Авенир каза на Давида: Ще стана да ида, и ще събера целия Израил при господаря си царя, за да направят завет с тебе, та да царуваш над всички, според желанието на душата си. И Давид изпрати Авенира, и той отиде с мир.

22 И, ето, Давидовите слуги и Иоав идеха от едно нашествие и носеха със себе си много користи; но Авенир не беше с Давида в Хеврон, защото той го беше изпратил, и Авенир беше отишъл с мир.

23 А като дойде Иоав и цялата войска, която беше с него, известиха на Иоава казвайки: Авенир Нировият син дойде при царя; и той го изпрати, та си отиде с мир.

24 Тогава Иоав влезе при царя и рече: Що си сторил? Ето Авенир е дохождал при тебе; защо си го изпратил та си е отишъл?

25 Знаеш какъв е Авенир Нировият син; той е дохождал за да те измами, и да научи излизането ти и влизането ти, и да научи всичко, що правиш.

26 И Иоав, като излезе от при Давида, прати човеци подир Авенира, които го върнаха от кладенеца Сира; Давид, обаче, не знаеше това.

27 И когато се върна Авенир в Хеврон, Иоав го отведе на страна в портата, за да му говори уж тайно; и там го удари в корема за кръвта на брата си Асаила; и той умря.

28 А по-после, като чу Давид, рече: Невинен съм аз и царството ми пред Господа до века за кръвта на Авенира Нировия син;

29 нека остане тя на Иоавовата глава и на целия му бащин дом; и нека не липсва от Иоавовия дом такъв, който има сemetечение, или е прокажен, или който се подпира на тояга, или пада от меч, или е лишен от хляб.

30 Така Иоав и брат му Ависей убиха Авенира, защото беше убил брата им Асаила в сражението при Гаваон.

31 Тогава Давид каза на Иоава и на всичките люде, които бяха с него: Раздерете дрехите си, и препашете се с вретище, та плачете пред Авенира. И цар Давид вървеше след носилото.

32 И погребяха Авенира в Хеврон; и царят плака с висок глас над Авенировия гроб; също и всичките люде плакаха.

33 И царят плака над Авенира, и каза: - Трябваше ли Авенир да умре, както умира безумен?

34 Ръцете ти не бяха вързани, Нито нозете ти турнати в окови; Както пада човек пред тези, които вършат неправда, Така падна ти. И всичките люде плакаха пак над него.

35 Сетне дойдоха всичките люде, за да предумат Давида да яде хляб, докато беше още видело; но Давид се закле, казвайки: Така да ми направи Бог, да! и повече да притури, ако вкуся хляб, или какво да било нещо, преди да зайде слънцето.

36 И всичките люде се научиха за това, и им стана угодно, както беше угодно на всичките люде и все що правеше царят.

37 Защото в оня ден, всичките люде и целият Израил познаха, че не беше от царя да бъде убит Авенир Нировият син.

38 И царят каза на слугите си: Не знаете ли, че велик военачалник падна днес в Израил?

39 Днес аз съм слаб, ако и да съм помазан за цар; а тия мъже, Саруините синове, са много жестоки за мене. Господ да въздаде на злодееца според злодеянието му.

ГЛАВА 4

А когато чу Исвостей Сауловият син, че Авенир умрял в Хеврон, ръцете му ослабнаха, и всичките израилтяни се смутиха.

² А тоя Саулов син имаше двама мъже пълководци, от които името на единия беше Ваана, а името на другия Рихав, синове на виротянина Римон от вениаминците; (защото и Вирот се числеше към Вениамина;

³ а виротяните бяха побягнали в Гетаим, дето са били пришелци до днес).

⁴ А Сауловият син Ионатан имаше син повреден в нозете. Беше на пет годишна възраст, когато дойде известие от Езраел за Саула и Ионатана, и гледачката му беше го дигнала и побягнала; и като бързаше да бяга, той паднал и окуцял. Името му беше Мемфивостей.

⁵ И Рихав и Ваана, синовете на виротянина Римон, отидоха и в горещината на деня влязоха в къщата на Исвостей, който лежеше на легло по пладне;

⁶ и влязоха там до сред къщата уж да вземат жито и удариха го в корема; а Рихав и брат му Ваана избягаха.

⁷ Защото, когато влязоха в къщата, и той лежеше на легло в спалнята си, удариха го, убиха го и му отсякоха главата. И като взеха главата му, вървяха през полето цялата нощ,

⁸ и донесоха главата на Исвостей при Давида в Хеврон, и рекоха на царя: Ето главата на Исвостей, син на врага ти Саула, който търсеше живота ти; днес Господ въздаде на Саула и на потомците му за господаря ни царя.

⁹ А Давид отговори на Рихава и на брата му Ваана, синовете на виротянина Римон, като им рече: Заклевам се в живота на Господа, който избави душата ми от всяко бедствие,

¹⁰ когато един ми извести, казвайки: Ето, Саул умря, като мислеше, че носи добро известие, хванах го та го убих в Сиклаг, - което беше наградата, що му дадох за известието му, -

¹¹ а колко повече, когато нечестиви мъже са убили праведен човек в собствената му къща, на леглото му, не ще ли да изискам сега кръвта му от ръката ви и ви изтребя от земята!

¹² Тогава Давид заповяда на момците си; и те ги убиха, и като отсякоха ръцете им и нозете им, обесиха ги при водоема в Хеврон. А главата на Исвостей взеха та я заровиха в Авенировия гроб в Хеврон.

ГЛАВА 5

Тогава всичките Израилеви племена дойдоха при Давида в Хеврон и говориха, казвайки: Ето, твоя кост и твоя плът сме ние.

² И по-напред, още докато Саул царуваше над нас, ти беше, който извеждаше и въвеждаше Израиля; и на тебе рече Господ: Ти ще пасеш людеите Ми Израиля, и ти ще бъдеш вожд над Израиля.

³ И така, всичките Израилеви старейшини дойдоха при царя в Хеврон, и цар Давид направи завет с тях пред Господа в Хеврон; и те помазаха Давида цар над Израиля.

⁴ Давид беше на тридесет години, когато се възцари, и царува четиридесет години.

⁵ В Хеврон царува над Юда седем години и шест месеца; а в Ерусалим царува над целия Израил и Юда тридесет и три години.

- ⁶ След това царят отиде с мъжете си в Ерусалим против евусците, жителите на земята; а те говориха на Давида казвайки: Няма да влезеш тук; но и слепите и куците ще те отблъснат; защото си думаха: Давид не ще може да влезе тука.
- ⁷ Обаче Давид превзе крепостта Сион; това е Давидовият град.
- ⁸ И в оня ден Давид каза: Който удари евусците, нека хвърли във вадата слепите и куците, които са омразни на Давидовата душа; понеже и слепите и куците бяха казали, че той няма да влезе в жилището им.
- ⁹ И Давид се засели в крепостта, която и нарече Давидов град. И Давид построи здания около Мило и навътре.
- ¹⁰ Така Давид преуспяваше и ставаше по-велик; и Господ Бог на Силите беше с него.
- ¹¹ В това време тирският цар Хирам прати посланици при Давида, и кедрови дървета, дърводелци, и зидари, та построиша къща за Давида.
- ¹² И Давид позна, че Господ го бе утвърдил за цар над Израиля, и че беше възвисил царството му заради людете Си Израиля.
- ¹³ И Давид си взе още наложници и жени от Ерусалим, след като дойде от Хеврон; и родиха се на Давида още синове и дъщери.
- ¹⁴ А ето имената на ония, които му се родиха в Ерусалим: Самуа, Совав, Натан, Соломон,
- ¹⁵ Евар, Елисуа, Нефег, Яфия,
- ¹⁶ Елисама, Елиада и Елифалет.
- ¹⁷ А когато филистимците чуха, че помазали Давида за цар над Израиля, всичките филистимци дойдоха да търсят Давида; а Давид като чу за това, слезе в крепостта.
- ¹⁸ И тъй, филистимците дойдоха та се разпростряха в долината Рафаим.
- ¹⁹ Тогава Давид се допита до Господа, казвайки: Да възляза ли против филистимците? ще ги предадеш ли в ръката ми? И Господ каза на Давида: Възлез, защото непременно ще предам филистимците в ръката ти.
- ²⁰ И тъй, Давид дойде във Ваал-ферасим; и Давид ги порази там, като рече: Господ избухна пред мене върху неприятелите ми както избухват водите. За туй, онова място се нарече Ваал-ферасим {Т.е., Място за проломите.}.
- ²¹ Там филистимците оставиха идолите си; а Давид и мъжете му ги дигнаха.
- ²² И филистимците пак дойдоха та се разпростряха по долината Рафаим.
- ²³ А когато Давид се допита до Господа, Той каза: Не възлизай; обиколи изотзаде им та ги нападни срещу черниците.
- ²⁴ И когато чуеш шум, като от маршируване по върховете на черниците, тогава да се подвижиш, защото тогава Господ ще излезе пред тебе да порази филистимското множество.
- ²⁵ И Давид стори както му заповяда Господ, и порази филистимците от Гава до входа в Гезер.

ГЛАВА 6

След това Давид пак събра всичките отборни мъже от Израиля, на брой тридесет хиляди души.

- ² И Давид стана от Ваала Юдова та отиде, и всичките люде, които бяха с него, за да пренесе от там, дето се намиреше, Божия ковчег, който се нарича с името на Господа на Силите, Който обитава между херувимите.

³ И положиха Божия ковчег на нова кола, и дигнаха го от Авинадавовата къща, която бе на хълма; а Оза и Ахио, Авинадавовите синове, караха новата кола с Божия ковчег,

⁴ като Ахио вървеше пред ковчега, а Оза край него {Първата част от ст.4 се изоставя.}.

⁵ А Давид и целият Израилев дом свиреха пред Господа с всякакви видове инструменти от елхово дърво, с арфи, с псалтири, с тъпанчета, с цитри и с кимвали.

⁶ А когато стигнаха до Нахоновото гумно, Оза простря ръката си към Божия ковчег та го хвана; защото воловете го раздрусаха.

⁷ И Господният гняв пламна против Оза, и Бог го порази там за грешката му; и той умря там при Божия ковчег.

⁸ И Давид се наскърби за гдето Господ нанесе поражение на Оза; и нарече онова място Фарез-Оза {Т.е., Поражение (пролом) на Оза.}, както се нарича и до днес.

⁹ И в оня ден Давид се уплаши от Господа, и рече: Как ще дойде Господният ковчег при мене?

¹⁰ Затова Давид отказа да премести Господния ковчег при себе си в Давидовия град; но Давид го отстрани в къщата на гетеца Овид-едом.

¹¹ И Господният ковчег престоя в къщата на гетеца Овид-едома три месеца; и Господ благослови Овид-едома и целия му дом.

¹² Известиха, прочее, на цар Давида, казвайки: Господ е благословил дома на Овид-едома и целия му имот заради Божия ковчег. Тогава Давид отиде та пренесе с веселия Божия ковчег от къщата на Овид-едома в Давидовия град.

¹³ И когато тия, които носеха Господния ковчег, преминаха шест крачки, той пожертвува говеда и угоени телци.

¹⁴ И Давид играеше пред Господа с всичката си сила; и Давид беше препасан с ленен ефод.

¹⁵ Така Давид и целият Израилев дом пренесоха Господния ковчег с възклицание и с тръбен звук.

¹⁶ А като влизаше Господният ковчег в Давидовия град, Михала, Сауловата дъщеря, погледна от прозореца, и като видя, че цар Давид скачаше и играеше пред Господа, презря го в сърцето си.

¹⁷ И донесоха Господния ковчег та го положиха на мястото му, всред шатъра, който Давид беше поставил за него; и Давид принесе всеизгаряния и примирителни приноси пред Господа.

¹⁸ И когато Давид свърши принасянето на всеизгарянията и примирителните приноси, благослови людете в името на Господа на Силите.

¹⁹ И раздаде на всичките люде, сиреч, на цялото множество израилтяни, мъже и жени, на всеки човек, по един хляб и по една мера вино и по една низаница сухо грозде. Тогава всичките люде си отидоха, всеки в къщата си.

²⁰ А когато Давид се връщаше, за да благослови дома си, Михала, Сауловата дъщеря, излезе да посрещне Давида, и рече: Колко славен беше днес Израилевият цар, който се съблече днес пред очите на слугините на служителите си, както се съблича безсрамно един никакъв човек!

²¹ А Давид каза на Михала: пред Господа, Който предпочете мене пред баща ти и пред целия негов дом, за да ме постави вожд над Господните люде, над Израиля, да! пред Господа играх.

²² И ще се унижа още повече, и ще се смиря пред собствените си очи; а от слугините, за които ти говори, от тях ще бъда почитан.

²³ Затова Михала Сауловата дъщеря остана бездетна до деня на смъртта си.

ГЛАВА 7

И като се настани царят в къщата си, и Господ беше го успокоил от всичките неприятели около него,

² царят каза на пророк Натана: Виж сега, аз живея в кедрова къща, а Божият ковчег стои под завеси.

³ И Натан каза на царя: Иди, стори всичко, което е в сърцето ти; защото Господ е с тебе.

⁴ Но през същата нощ Господното слово дойде на Натана и рече:

⁵ Иди кажи на слугата Ми Давида: Така говори Господ: Ти ли ще Ми построиш дом, в който да обитавам?

⁶ Защото от деня, когато изведох израилтяните от Египет дори до днес, не съм обитавал в дом, но съм ходил в шатър и в скиния.

⁷ Където и да съм ходил с всичките израилтяни, говорих ли някога на някое от Израилевите племена, на което заповядах да пасе людеите Ми Израиля, да кажа: Защо не Ми постройте кедров дом?

⁸ Сега, прочее, така да кажеш на слугата Ми Давида: Така казва Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, от подир стадото, за да бъдеш вожд на людеите Ми, на Израиля;

⁹ и съм бил с тебе навсякъде, гдето си ходил и изтребих всичките ти неприятели пред тебе, и направих името ти велико, както името на великите, които са на земята.

¹⁰ И ще определя място за людеите Си Израиля и ще ги насадя, та ще обитават на свое собствено място, и няма да се преместват вече; и тези които, вършат нечестие няма вече да ги притесняват, както по-напред,

¹¹ и както от деня, когато поставих съдии над людеите Си Израиля; и ще те успокоя от всичките ти неприятели. При това, Господ ти явява, че Господ ще ти съгради дом.

¹² Когато се навършат дните ти и заспиш с бащите си, ще въздигна потомца ти подир тебе, който ще излезе из чреслата ти, и ще утвърди царството му.

¹³ Той ще построи дом за името Ми; и Аз ще утвърдя престола на царството му до века.

¹⁴ Аз ще му бъда Отец, и той ще Ми бъде син: ако стори беззаконие, ще го накажа с тояга каквато е за мъже и с биения каквито са за човешкия род;

¹⁵ но Моята милост няма да го остави, както я отнех от Саула, когото отмахнах от пред тебе.

¹⁶ И домът ти и царството ти ще се утвърдят пред тебе до века; престолът ти ще бъде утвърден до века.

¹⁷ И Натан говори на Давида точно според тия думи и напълно според това видение.

¹⁸ Тогава цар Давид влезе та седна пред Господа и рече: Кой съм аз, Господи Иеова, и какъв е моят дом, та си ме довел до това положение?

¹⁹ Но даже и това бе малко пред очите Ти, Господи Иеова; а Ти си говорил още за едно дълго бъдеще за дома на слугата Си, и даваш това като закон на човеците, Господи Иеова!

- ²⁰ И какво повече може да Ти рече Давид? защото Ти, Господи Иеова, познаваш слугата Си.
- ²¹ Заради Своего слово и според Своего сърце Ти си сторил всички тия велики дела, за да ги явиш на слугата Си.
- ²² Затова Ти си велик, Господи Боже; защото няма подобен на Тебе, нито има бог освен Тебе, според всичко, що сме чули с ушите си.
- ²³ И кой друг народ на света е както Твоите люде, както Израил, при когото Бог дойде да го откупи за Свои люде, да ги направи именити, и да извърши за тях велики дела, и страшни дела за земята Ти, пред Твоите люде, които Ти си откупил за Себе Си от Египет, от народите, и от боговете им?
- ²⁴ Защото Ти си утвърдил людето Си Израил за Себе Си, за да Ти бъдат люде до века; и Ти, Господи, им стана Бог.
- ²⁵ И сега, Господи Боже, утвърди до века думата, която си говорил за слугата Си, и за дома му, и стори както си говорил.
- ²⁶ И нека възвеличат името Ти до века, като казват: Господ на Силите е Бог над Израил; и нека бъде утвърден пред Тебе домът на слугата Ти Давида,
- ²⁷ Защото Ти, Господи на Силите, Боже Израилев, откри на слугата Си, като каза: Ще ти съградя дом: затова слугата Ти намери сърцето си разположено да Ти се помоли с тая молитва.
- ²⁸ И сега, Господи Иеова, Ти си Бог, и думите Ти са истинни, и Ти си обещал тия блага на слугата Си;
- ²⁹ сега, прочее, благоволи да благословиш дома на слугата Си, за да пребъдва пред Тебе до века; защото Ти, Господи Иеова, Си говорил тия неща, и под Твоето благословение нека бъде благословен до века домът на слугата Ти.

ГЛАВА 8

След това Давид порази филистимците и ги покори; и Давид отне Метег-ама от ръката на филистимците.

² Порази и моавците, и измери ги с въжета, като ги накара да легнат на земята; и отмери две въжета, за да ги погуби, и едно цяло въже, за да ги остави живи. Така моавците станаха Давидови слуги, и плащаха данък.

³ Давид още порази совския цар Ададезер, син на Реова, когато последният отиваше да утвърди властта си на реката Евфрат.

⁴ Давид му отне хиляда колесници и седемстотин конници {В оригинала тука: 1700 конници; а в I Лет. 18:4: 1000 колесници и 7000 конници.} и двадесет хиляди пешаци; и Давид пресече жилите на всичките колеснични коне, запази от тях само за сто колесници.

⁵ И когато дамаските сирийци дойдоха да помогнат на совския цар Ададезер, Давид порази от сирийците двадесет и две хиляди мъже.

⁶ Тогава Давид постави гарнизони в дамаска Сирия; и сирийците станаха Давидови слуги, и плащаха данък. И Господ запазваше Давида където и да отиваше.

⁷ И Давид взе златните щитове, които бяха върху слугите на Ададезера, та ги донесе в Ерусалим.

⁸ И от Ветях и от Веротай, Ададезерови градове, цар Давид взе твърде много мед.

⁹ А ематският цар Той, когато чу, че Давид поразил всичката сила на Ададезера,

- ¹⁰ тогава Той изпрати сина си Иорама при цар Давида, за да го поздрави и да го благослови, понеже се бил против Ададезера и го поразил; защото Ададезер често воюваше против Тоя. И Иорам донесе със себе си сребърни съдове, златни съдове и медни съдове;
- ¹¹ па и тях цар Давид посвети на Господа, заедно със среброто и златото, що беше посветил взето от всичките народи, които беше покорил:
- ¹² от Сирия, от Моав, от амонците, от филистимците, от амаличаните, и от користите взети от совенския цар Ададезер, Реововия син.
- ¹³ И Давид си придоби име, когато се върна от поражението на осемнадесет хиляди сирийци в долината на солта.
- ¹⁴ И постави гарнизони в Едом; в целия Едом постави гарнизони, и всичките едомци се подчиниха на Давида. И Господ запазваше Давида където и да отиваше.
- ¹⁵ Така Давид царува над целия Израил; и Давид съдеше всичките си люде и им раздаваше правда.
- ¹⁶ А Иоав, Саруиният син, беше над войската; а Иосафат, Ахилудовият син, летописец;
- ¹⁷ а Садок, Ахитововият син и Ахимелех, Авиатаровият син, свещеници; а Сарая, секретар;
- ¹⁸ А Ванаия, Иодаевият син, беше над херетците и фелетците; а Давидовите синове бяха придворни началници.

ГЛАВА 9

След това Давид каза: Остава ли още някой от Сауловия дом, комуто да покажа благост заради Ионатана?

- ² И имаше един слуга от Сауловия дом на име Сива. И повикаха го при Давида; и царят му каза: Ти ли си Сива? И той рече: Слугата ти е.
- ³ И царят каза: Не остава ли още някой от Сауловия дом, комуто да покажа Божия благост? И Сива рече на царя: Има още един Ионатанов син, повреден в нозете.
- ⁴ И царят му каза: Где е той? А Сива рече на царя: Ето, той е в къщата на Махира, Амииловия син, в Лодавар.
- ⁵ Тогава цар Давид изпрати да го вземат от къщата на Махира Амииловия син, от Лодавар.
- ⁶ И когато Мемфивостей, син на Ионатана, Сауловия син, дойде при Давида, падна на лице та се поклони. И рече Давид: Мемфивостее! А той отговори: Ето слугата ти.
- ⁷ И Давид му каза: Не бой се; защото непременно ще покажа благост към тебе заради баща ти Ионатана, и ще ти възвърна всичките земи на баща ти Саула; и ти всякога ще ядеш хляб на моята трапеза.
- ⁸ А той му се поклони и рече: Кой е слугата ти та да пригледаш такова умряло куче като мене?
- ⁹ Тогава царят повика Сауловия слуга Сива та му каза: Всичко, що принадлежеше на Саула и на целия му дом, дадох на сина на господаря ти.
- ¹⁰ Ти, прочее, ще му обработваш земята, ти и синовете ти и слугите ти, и ще донасяш доходите, за да има синът на господаря ти хляб да яде; но Мемфивостей, синът на господаря ти, всякога ще се храни на моята трапеза. (А Сива имаше петнадесет сина и двадесет слуги).

¹¹ И Сива рече на царя: Според всичко, що заповяда господарят ми царят на слугата си, така ще направи слугата ти. А Мемфивостей, рече царят, ще яде на моята трапеза, като един от царевите синове.

¹² И Мемфивостей имаше малък син на име Миха. А всички, които живееха в къщата на Сива, бяха слуги на Мемфивостея.

¹³ Така Мемфивостей живееше в Ерусалим; защото винаги ядеше на царевата трапеза. И той куцаше и с двата крака.

ГЛАВА 10

След това, царят на амонците умря, и вместо него се възцари син му Анун.

² Тогава Давид каза: Ще покажа благодетелство към Ануна Наасовия син, както баща му показва благодетелство към мене. И така Давид прати чрез слугите си да го утешат за баща му. А когато Давидовите слуги дойдоха в земята на амонците,

³ първенците на амонците рекоха на господаря си Ануна: Мислиш ли, че от почит към баща ти Давид ти е изпратил утешители? Не е ли пратил Давид слугите си при тебе, за да разузнаят града и да го съгледат та да го съсипе?

⁴ Затова Анун хвана Давидовите слуги та обръсна половината от брадите им, и отрязва дрехите им до половина - до бедрата им, и ги отпрати.

⁵ А когато известиха това на Давида, той изпрати човеци да ги посрещнат, (понеже мъжете се крайно срамуваха), и да им рекат от царя: Седете в Ерихон догде порастат брадите ви, и тогава се върнете.

⁶ А като видяха амонците, че станаха омразни на Давида, амонците пратиха та наеха двадесет хиляди пешаци от вет-реовските сирийци и совенските сирийци, и хиляда мъже от царя на Мааха, и дванадесет хиляди души от товските мъже.

⁷ И когато чу това Давид, прати Иоава и цялото множество силни мъже.

⁸ И амонците излязоха та се строиха за бой при входа на портата; а сирийците от Сова и Реов, и мъжете от Тов и Мааха бяха отделно на полето.

⁹ А Иоав, като видя, че бяха се строили за бой против него отпред и отзад, избра измежду всичките отборни Израилеви мъже, та ги опълчи против сирийците;

¹⁰ а останалите люде даде в ръката на брата си Ависей, който ги опълчи против амонците.

¹¹ И каза: Ако сирийците надделеят над мене, тогава ти ще ми дойдеш на помощ; а ако амонците надделеят над тебе, тогава аз ще ти дойда на помощ.

¹² Дерзай, и нека бъдем мъжествени за людето си и за градовете на нашия Бог; а Господ нека извърши каквото Му се вижда угодно.

¹³ И тъй, Иоав и людето, които бяха с него, стъпиха в сражение против сирийците; а те побягнаха от него.

¹⁴ А когато амонците видяха, че сирийците побягнаха, тогава и те побягнаха от Ависея и влязоха в града. Тогава Иоав се оттегли от амонците та дойде в Ерусалим.

¹⁵ А сирийците, като видяха, че бяха поразени от Израила, пак се събраха всички заедно.

¹⁶ И Адарезер прати да изведат сирийците, които бяха оттатък реката; и те дойдоха в Елам, със Совака, военачалника на Адарезера, на чело.

¹⁷ И когато се извести на Давида, той събра целия Израил и премина Иордан та дойде в Елам. А сирийците се опълчиха против Давида и се биха с него.

18 Но сирийците побягнаха пред Израиля; и Давид изби от сирийците мъжете на седемстотин колесници и четиридесет хиляди конници, и порази военачалника им Совак, и той умря там.

19 И така, всичките царе, подвластни на Адарезера, като видяха, че бяха победени от Израиля, сключиха мир с Израиля и им се подчиниха. И сирийците не смееха вече да помагат на амонците.

ГЛАВА 11

След една година, във времето когато царете отиват на война, Давид прати Иоава и слугите си с него и целия Израил; и те разбиха амонците, и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим.

2 И надвечер Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща; и от покрива видя една жена, която се къпеше; а жената бе много красива на глед.

3 И Давид прати да разпитат за жената; и рече един: Не е ли това Витсавее, дъщеря на Елиама, жена на хетееца Урия?

4 И Давид прати човеци да я вземат, и когато дойде при него лежа с нея, (защото се бе очистила от нечистотата си); и тя се върна у дома си.

5 А жената зачна; и прати да известят на Давида, казвайки: Непразна съм.

6 Тогава Давид прати до Иоава да кажат: Изпрати ми хетееца Урия. И Иоав изпрати Урия при Давида.

7 И когато дойде Урия при него, Давид го попита как е Иоав, как са хората и как успява войната.

8 После Давид каза на Урия: Слез у дома си та умий нозете си. И Урия излезе из царската къща, а след него отиде дял от царската трапеза.

9 Но Урия спа при вратата на царската къща с всичките слуги на господаря си, и не слезе у дома си.

10 И когато известиха на Давида, казвайки: Урия не слезе у дома си, Давид каза на Урия: Не си ли дошъл от път? защо не слезе у дома си?

11 И Урия каза на Давида: Ковчегът и Израил и Юда прекарват в шатри; и господарят ми Иоав и слугите на господаря ми са разположени в стан на открито поле; а аз ли да ида у дома си, за да ям и да пия и да спя с жена си? Заклевам се в твоя живот и в живота на душата ти, не направям аз това нещо.

12 Тогава Давид каза на Урия: Престой тука и днес, па утре ще те изпратя. И тъй, Урия престоя в Ерусалим през оня ден и през другия.

13 И Давид го покани, та яде пред него и пи; и опи го. Но вечерта Урия излезе да спи на леглото си със слугите си, а у дома си не слезе.

14 Затова, на утринта Давид писа писмо на Иоава и го прати чрез Уриева ръка.

15 А в писмото написа, казвайки: Поставете Урия там, гдето сражението е най-люто; сетне се оттеглете от него, за да бъде ударен и да умре.

16 И така, Иоав, като държеше града в обсада, определи Урия на едно място, гдето знаеше, че има храбри мъже.

17 И когато мъжете излязоха от града та се биха с Иоава, паднаха неколцина от хората, ще каже, от Давидовите слуги; умря и хетеецът Урия.

18 Тогава Иоав прати да известят на Давида всичко, що се бе случило във войната.

- ¹⁹ И заповяда на вестителя, казвайки: Когато разкажеш на царя всичко, що се е случило във войната,
- ²⁰ ако пламне гневът на царя и той ти рече: Защо се приближихте толкоз до града да се биете? не знаехте ли, че щяха да стрелят от стената?
- ²¹ Кой порази Авимелеха син на Ерувесета {Съд. 6:32, Иероваал.}? Една жена не хвърли ли върху него от стената горен воденичен камък, та умря в Тевес? Защо се приближихте толкоз при стената? Тогава ти кажи: Умря и слугата ти хетеецът Урия.
- ²² И така, вестителят замина и, като дойде, извести на Давида всичко, за което Иоав го беше изпратил.
- ²³ Вестителят рече на Давида: Мъжете надделяха над нас та излязоха против нас на полето; а ние ги прогонихме дори до входа на портата;
- ²⁴ но стрелците стреляха от стената върху слугите ти, и неколцина от слугите на царя умряха; умря и слугата ти хетеецът Урия.
- ²⁵ Тогава Давид каза на вестителя: Така да кажеш на Иоава: Да те не смущава това нещо, защото мечът пояжда някога едного и някога другиго; засили още повече нападението си против града и съсипи го. Също и ти го насърчи.
- ²⁶ И когато чу Уриевата жена, че мъжът ѝ Урия умрял, плака за мъжа си.
- ²⁷ И като премина жалейката, Давид прати та я взе у дома си, и тя му стана жена, и му роди син. Но делото, което Давид бе сторил, беше зло пред Господа.

ГЛАВА 12

Тогава Господ прати Натана при Давида. И той като дойде при него, каза му: В един град имаше двама човека, единият богат, а другият сиромаш.

- ² Богатият имаше овци и говеда твърде много;
- ³ а сиромашът нямаше друго освен едно малко женско агне, което бе купил и което хранеше; и то бе пораснало заедно с него и чадата му, от залька му ядеше, от чашата му пиеше, и на пазухата му лежеше; и то му беше като дъщеря.
- ⁴ И един пътник дойде у богатия; и нему се посвидя да вземе от своите овци и от своите говеда да сготви за пътника, който бе дошъл у него, но взе агнето на сиромаша та го сготви за човека, който бе дошъл у него.
- ⁵ Тогава гневът на Давида пламна силно против тоя човек; и той каза на Натана: В името на живия Господ, човекът, който е сторил това, заслужава смърт;
- ⁶ и ще плати за агнето четворократно, понеже е сторил това дело, и понеже не се е смилил.
- ⁷ Тогава Натан каза на Давида: Ти си тоя човек. Така казва Господ Израилевият Бог: Аз те помазах за цар над Израиля, и те избавих от Сауловата ръка;
- ⁸ и дадох ти дома на господаря ти, и жените на господаря ти в пазухата ти, и дадох ти Израилевия и Юдовия дом; и ако това беше малко, приложил бих ти това и това.
- ⁹ Защо презря ти словото на Господа, та стори зло пред очите Му? Ти порази с меч хетееца Урия, и си взе за жена неговата жена, а него ти уби с меча на амонците.
- ¹⁰ Сега, прочее, няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме презря, та взе жената на хетееца Урия, за да ти бъде жена.
- ¹¹ Така казва Господ: Ето, отсред твоя дом ще подигна против тебе злини, и ще взема жените ти пред очите ти, та ще ги дам на ближния ти; и той ще лежи с жените ти пред това слънце.

- 12** Защото ти си извършил това тайно; но Аз ще извърша туй нещо пред целия Израил и пред слънцето.
- 13** Тогава Давид каза на Натана: Съгреших Господу. А Натан каза на Давида: И Господ отстрани греха ти; няма да умреш.
- 14** Но понеже чрез това дело ти си дал голяма причина на Господните врагове да хулят, затова детето което ти се е родило, непременно ще умре.
- 15** И Натан си отиде у дома си. А Господ порази детето, което Уриевата жена роди на Давида, и то се разболя.
- 16** Давид, прочее, се моли Богу за детето; и Давид пости, па влезе та пренощува легнал на земята.
- 17** И старейшините на дома му станаха и дойдоха при него, за да го дигнат от земята; но той отказа, нито вкуси хляб с тях.
- 18** И на седмия ден детето умря. И слугите на Давида се бояха да му явят, че детето бе умряло, защото думаша: Ето, докато детето бе още живо говорехме му, и той не слушаше думите ни; колко, прочее, ще се измъчва, ако му кажем, че детето е умряло!
- 19** Но Давид, като видя че слугите му шепнеха помежду си, разбра, че бе умряло детето; затова Давид каза на слугите си: Умря ли детето? А те рекоха: Умря.
- 20** Тогава Давид стана от земята, уми се и се помаза, и като промени дрехите си, влезе в Господния дом та се поклони. После дойде у дома си; и, понеже поиска, сложиха пред него хляб, и той яде.
- 21** А слугите му му казаха: Що е това, което ти стори? Ти пости и плака за детето, докато беше живо; а като умря детето, ти стана и яде хляб!
- 22** А той рече: Докато детето беше още живо, постих и плаках, защото си рекох: Кой знае? може Бог да ми покаже милост, и детето да остане живо.
- 23** Но сега то умря. Защо да постя? Мога ли да го върна надире? Аз ще ида при него, а то няма да се върне при мене.
- 24** След това, Давид утеши жена си Витсавее, и влезе при нея та лежа с нея; и тя роди син, и нарече го Соломон. И Господ го възлюби,
- 25** и прати чрез пророка Натана та го нарече Едидия {Т.е., Любезен Господу.}, заради Господа.
- 26** А Иоав воюва против Рава на амонците и превзе царския град.
- 27** И Иоав прати вестители до Давида, да кажат: Воювах против Рава, и даже превзех града на водите.
- 28** Сега, прочее, събери останалите люде та разположи стана си против града и завладей го, да не би аз да завладея града, и той да се нарече с моето име.
- 29** Затова Давид събра всичките люде та отиде в Рава, би се против нея, и я завладя.
- 30** И взе от главата на царя им короната му, която тежеше един златен талант, и бе украсена със скъпоценни камъни; и положи я на главата на Давида. И той изнесе из града твърде много користи.
- 31** Изведе и людете, които бяха в него, та ги тури под триони и под железни дикани и под железни брадви, и преведе ги през пещта за тухли; и така постъпи с всички градове на амонците. Тогава Давид се върна с всичките люде в Ерусалим.

ГЛАВА 13

След това, Амнон Давидовият син, залюби сестрата, която имаше Авесалом, Давидовият син, - една хубавица на име Тамар.

2 А Амнон до толкоз се измъчваше, щото се разболя поради сестра си Тамар; защото беше девица, и на Амнона се виждаше твърде мъчно да стори нещо с нея.

3 Но Амнон имаше един приятел на име Ионадав, син на Давидовия брат Сама: а Ионадав беше много хитър човек.

4 И рече на Амнона: Защо ти, сине на царя, слабееш толкоз от ден на ден? не щеш ли ми яви причината? И Амнон му каза: Обичам Тамар сестрата на брата ми Авесалома.

5 А Ионадав му рече: Легни на леглото си, та се престори на болен; и когато дойде баща ти да те види, кажи му: Нека дойде, моля, сестра ми Тамар, и нека ми даде хляб да ям, и нека сготви ястието пред мене за да видя, и да ям от ръката ѝ.

6 И тъй, Амнон легна та се престори на болен, и като дойде царят да го види, Амнон каза на царя: Нека дойде, моля, сестра ми Тамар, и нека направи пред мене две мекици, за да ям от ръката ѝ.

7 И Давид прати у дома да кажат на Тамар: Иди сега в къщата на брата си Амнон та му сготви ястие.

8 И Тамар отиде в къщата на брата си Амнон, който беше легнал; и като взе та замеси тесто и направи мекици пред него, изпържи мекиците.

9 Сетне взе тавата и ги изсипа пред него; но той отказа да яде. И рече Амнон: Изведете вън всичките човеци, що са при мене. И всички си излязоха от него.

10 Тогава Амнон каза на Тамар: Донеси ястието в спалнята, за да ям от ръката ти. И тъй, Тамар взе мекиците, които бе направила, та ги донесе в спалнята при брата си Амнона.

11 А като ги донесе близо при него за да яде, той я хвана и рече ѝ: Ела, легни с мене, сестро моя.

12 Но тя му отговори: Не, брате мой, не ме насилвай, защото не е прилично да стане такова нещо в Израиля; да не сториш това безумие.

13 И аз де да скрия срама си? па и ти ще бъдеш като един от безумните в Израиля. Сега, прочее, моля, говори на царя; защото той няма да ме откаже на тебе.

14 Но той отказа да послуша гласа ѝ: и понеже бе по-як от нея, насили я и лежа с нея.

15 Тогава Амнон я намрази с много голяма омраза, така щото омразата, с която я намрази бе по-голяма от любовта, с която я бе залюбил. И рече ѝ Амнон: Стани, иди си.

16 А тя му рече: Не така, защото това зло, гдето ме пъдиш е по-голямо от другото, което ми стори. Но той отказа да я послуша.

17 И викна момъка, който му прислужваше, и рече: Изведи сега тази вън от мене, и заключи вратата след нея.

18 А тя бе облечена в шарена дреха, защото царските дъщери, девиците, в такива дрехи се обличаха. И тъй, слугата му я изведе вън та заключи вратата след нея.

19 Тогава Тамар тури пепел на главата си, раздра шарената дреха, която бе на нея, и като положи ръка на главата си отиваше си и викаше като вървеше.

20 А брат ѝ Авесалом ѝ каза: Брат ти Амнон ли се поруга с тебе? Но мълчи сега, сестро моя; брат ти е; не оскърбявай сърцето си за това нещо. И така, Тамар живееше като вдовица в дома на брата си Авесалома.

- 21** А когато цар Давид чу всички тия работи, много се разгневи.
- 22** Между това, Авесалом не казваше на Амнона ни зло ни добро; защото Авесалом мразеше Амнона за гдето беше насилил сестра му Тамар.
- 23** А след цели две години Авесалом имаше стригачи във Ваал-асор, който е близо при Ефрем; и Авесалом покани всичките царски синове.
- 24** Авесалом дойде и при царя та каза: Ето, слугата ти има сега стригачи; нека дойде, моля царят и слугите му със слугата ти.
- 25** А царят каза на Авесалома; Не, сине мой, да не идем всички; за да не те отегчаваме. И той го молеше настойчиво; но царят отказа да иде, а го благослови.
- 26** Тогава рече Авесалом: Ако не, то нека дойде с нас поне брат ми Амнон. И царят му каза: Защо да иде с тебе?
- 27** Но понеже Авесалом настоя, той позволи да отидат с него Амнон и всичките царски синове.
- 28** Тогава Авесалом заповяда на слугите си, казвайки: Гледайте когато Амноновото сърце се развесели от виното и аз ще ви кажа: Поразете Амнона, тогава го убийте. Не бойте се; не ви ли заповядвам аз? бъдете дръзновени и храбри.
- 29** И Авесаломовите слуги сториха на Амнона според както Авесалом заповяда. Тогава всичките царски синове станаха и възседнаха всеки на мъската си та побягнаха.
- 30** И докато те бяха още по път, слух стигна до Давида, и се казваше: Авесалом избил всичките царски синове, и не останал ни един от тях.
- 31** Тогава царят стана, раздра дрехите си, и легна на земята; и всичките му слуги, които предстояваха, раздраха дрехите си.
- 32** А Ионадав, син на Сама, Давидовия брат, проговори, казвайки: Да не мисли господарят ми, че са избили всичките младежи царски синове, защото само Амнон е умрял: понеже с дума от Авесалома това е било решено от деня, когато изнасили сестра му Тамар.
- 33** Сега, прочее, господарят ми царят да не вложи това в сърцето си и да не помисли, че всичките царски синове са измрели; защото само Амнон е умрял.
- 34** А Авесалом побягна. В това време момъкът, който пазеше стража, като подигна очи видя, и ето, много люде идеха из пътя зад него край хълма.
- 35** И Ионадав каза на царя: Ето, царските синове идат; според както каза слугата ти, така е станало.
- 36** И като изговори това, ето, царските синове дойдоха и плакаха с висок глас; също и царят и всичките плакаха твърде много.
- 37** Но Авесалом побягна и отиде при гесурския цар Талмай Амиудовия син; а Давид жалееше за сина си всеки ден.
- 38** Авесалом, прочее, побягна и отиде в Гесур, и там преживя три години.
- 39** И душата на цар Давида излизаше и чезнеше по Авесалома, защото беше се утешил за Амноновата смърт.

ГЛАВА 14

- И** Иоав Саруиният син позна, че сърцето на царя беше наклонено към Авесалома.
- 2** Затова Иоав прати в Текое та доведоха от там една умна жена, и рече й: Престори се, моля, че си в жалейка и облечи траурни дрехи, и не се помазвай с масло, но

бъди като жена, която жалее дълго време за мъртвец;

³ и иди при царя та му говори според тия думи. И Иоав тури думите в устата ѝ.

⁴ И когато текойката дойде да говори на царя, падна с лице на земята та се поклони, и рече: Помогни ми царю.

⁵ И царят ѝ рече: Що имаш? А тя рече: Ах! аз съм вдовица; мъжът ми умря.

⁶ Слугинята ти имаше двама сина, и те двамата се сбиха на полето; и като нямаше кой да ги раздели, единият удари другият и го уби.

⁷ И, ето, всичките роднини станаха против слугинята ти и рекоха: Предай оногова, който удари брата си, за да го убием за живота на брата му, когото уби, и така да изтребим и наследника. Така ще угасят въглена, който ми е останал, и не ще оставят на мъжа ми ни име, ни остатък по лицето на света.

⁸ И царят каза на жената: Иди у дома си; аз ще разпоредя за тебе.

⁹ А текойката каза на царя: Господарю мой царю, беззаконието нека бъде на мене и на бащиния ми дом; а царят и престолът му нека бъдат невинни.

¹⁰ И рече царят: Който проговори против тебе, доведи го при мене, и няма вече да те докачи.

¹¹ И тя рече: Моля, нека помни царят Господа своя Бог, за да не продължава вече отмъстителят за кръвта да изстребва, и да не погуби сина ми. А той рече: заклевам се в живота на Господа, ни един косъм на сина ти няма да падне на земята.

¹² Тогава жената рече: Нека каже, моля, слугинята ти една дума на господаря си царя. И той рече: Кажи.

¹³ И жената рече: Тогава защо си помислил такова нещо против Божиите люде? понеже царят, като казва това, излиза виновен загдето царят не възвръща своя заточеник.

¹⁴ Защото е неизбежно ние да умрем, и сме като вода разляна по земята, която не се събира пак; па и Бог не отнема живот, но изнамерва средства, щото заточеният да не остане отдалечен от Него.

¹⁵ Сега по тая причина дойдох да кажа това на господаря си царя, че людете ме уплашиха; и слугинята ти рече: Ще говоря сега на царя; може би царят да изпълни просбата на слугинята си.

¹⁶ Защото царят ще послуша, за да избави слугинята си от ръката на човека, който иска да погуби и мене и сина ми изсред Божието наследство.

¹⁷ И слугинята ти рече: Думата на господаря ми нека бъде сега утешителна; защото господарят ми царят е като Божий ангел за да разсъждава за доброто и злото; и Господ твой Бог да бъде с тебе.

¹⁸ Тогава царят в отговор каза на жената: Моля, да не скриеш от мене това, за което ще те попитам. И рече жената: Нека проговори, моля, господарят ми царят.

¹⁹ И рече царят: С тебе ли е във всичко това ръката на Иоава? И жената в отговор рече: Заклевам се в живота на душата ти господарю мой царю, никой не може да се отклони ни на дясно ни на ляво от нищо що изрече господарят ми царят; защото слугата ти Иоав, той ми заповяда, и той тури всички тия думи в устата на слугинята ти.

²⁰ Слугата ти Иоав стори това, за да измени лицето на работата; и господарят ми е мъдър с мъдростта на един Божий ангел, за да познава всичко, що има на света.

²¹ Тогава царят каза на Иоава: Ето сега, сторих това нещо; иди прочее, доведи младежа Авесалом.

²² И Иоав падна с лице на земята та се поклони и благослови царя. И рече Иоав:

Днес слугата ти познава, че придобих твоето благоволение, господарю мой царю, тъй като царят изпълни желанието на слугата си.

23 И така Иоав стана и отиде в Гесур, и доведе Авесалома в Ерусалим.

24 А царят рече: Нека се отбие в своята къща, а моето лице да не види. Затова Авесалом се отби в своята си къща и не видя лицето на царя.

25 А в целия Израил нямаше човек толкова много хвален за красотата си колкото Авесалома; от петата на ногата му, дори до върха на главата му нямаше в него недостатък.

26 И когато острижеше главата си, (защото всяка година я стрижеше, понеже косата му натегваше, затова я стрижеше), претегляше косата на главата си, и тя тежеше двеста сикли според царската теглилка.

27 И родиха се на Авесалома трима сина и една дъщеря на име Тамар, която беше красива.

28 И Авесалом седя в Ерусалим цели две години без да види лицето на царя.

29 Тогава Авесалом повика Иоава, за да го изпрати при царя; но той отказа да дойде при него. И повика го втори път; но пак отказа да дойде.

30 Затова, каза на слугите си: Вижте, Иоавовата нива е близо до моята, и там има ечемик; идете запалете го. И тъй Авесаломовите слуги запалиха нивата.

31 Тогава Иоав стана та отиде при Авесалома в къщата му и му каза: Защо са запалили слугите ти нивата ми?

32 А Авесалом отговори на Иоава: Ето, пратих до тебе да кажат: Дойди тук за да те пратя при царя да кажеш: Защо съм дошъл от Гесур? по-добре щеше да е за мене да бях още там; сега, прочее, нека видя лицето на царя; и ако има неправда в мене, нека ме убие.

33 Тогава Иоав дойде при царя та му извести това; и той повика Авесалома, който като дойде при царя, поклони се с лице до земята пред царя; и царят целуна Авесалома.

ГЛАВА 15

След това Авесалом си приготви колесници и коне и петдесет мъже, които да тичат пред него.

2 И Авесалом ставаше рано, та стоеше край пътя до портата; и когато някой имаше дело, за което трябваше да дойде пред царя за съдба, тогава Авесалом го викаше и думаше: От кой си град? А той казваше: Слугата ти е от еди-кое Израилево племе.

3 И Авесалом му казваше: Виж, твоята работа е добра и права; но от страна на царя няма кой да те слуша.

4 Авесалом още казваше: Да бях само поставен съдия на тая страна, за да идва при мене всеки, който има спор или дело, та да го оправдавам!

5 И когато някой се приближаваше да му се поклони, той простираше ръка та го хващаше и го целуваше.

6 Така постъпваше Авесалом с всеки израилтянин, който дохождаше при царя за съд; и по тоя начин Авесалом подмамваше сърцата на Израилевите мъже.

7 И като се свършиха четири години {Така според доста много стари преводи; обаче, според Еврейския текст,}, Авесалом каза на царя: Да отида, моля, в Хеврон, за да изпълня обрека, който направих Господу;

- ⁸ защото слугата ти направи обрек, когато живееше в Гесур у Сирия, и казах: Ако наистина ме върне Господ в Ерусалим, тогава ще послужа Господу.
- ⁹ И царят му каза: Иди с мир. И така, той стана та отиде в Хеврон.
- ¹⁰ А Авесалом разпрати шпиони по всичките Израилеви племена да казват: Щом чуете тръбния звук, кажете: Авесалом се възцари в Хеврон.
- ¹¹ А с Авесалома отидоха от Ерусалим двеста мъже, поканени, които отидоха простодушно, без да знаят нещо.
- ¹² После, докато принасяше жертвите, Авесалом покани Давидовия съветник, гилонеца Ахитофел, от града му Гило. И заговорът бе силен, понеже хората постоянно се умножаваха около Авесалома.
- ¹³ Тогава дойде вестител при Давида и каза: Сърцата на Израилевите мъже се обърнаха към Авесалома.
- ¹⁴ А Давид каза на всичките си слуги, които бяха с него в Ерусалим: Станете да бягаме, иначе никой от нас не ще може да се опази от Авесалома; побързайте да отидем, да не би да ни застигне скоро, та докара зло върху нас, и порази града с остроето на ножа.
- ¹⁵ И царските слуги рекоха на царя: Ето, слугите ти са готови да вършат все що избере господарят ни царят.
- ¹⁶ И тъй, царят излезе, и целият му дом подир него. А царят остави десет жени, наложници, да пазят къщата.
- ¹⁷ Царят, прочее, излезе, и всичките люде подир него, и спряха се на едно далечно място.
- ¹⁸ И всичките му слуги вървяха близо до него; а всичките херетци, всичките фелетци и всичките гетци, шестстотин мъже, които бяха го последвали от Гет, вървяха пред царя.
- ¹⁹ Тогава царят каза на гетеца Итай: Защо идеш и ти с нас? върни се и остани с царя, защото си чужденец и преселен от мястото си.
- ²⁰ Ти вчера дойде; и днес да те направя ли да се скиташ с нас? Ето, аз ще ида където мога; ти се върни, заведи още и братята си; милост и вяност да бъдат с тебе!
- ²¹ А Итай в отговор рече на царя: Заклевам се в живота на Господа и в живота на господаря ми царя, гдето и да бъде господарят ми царят, било за смърт, било за живот, непременно там ще бъде и слугата ти.
- ²² Тогава Давид каза на Итая: Иди та премини. И тъй, премина гетецът Итай, и всичките му мъже, и всичките деца що бяха с него.
- ²³ А цялата местност плачеше със силен глас като преминаваха всичките люде; а царят премина потока Кедрон, и всичките люде преминаха през пътя за пустинята.
- ²⁴ А ето дойде и Садок и с него всичките левити, които носеха ковчега за плочите на Божия завет; и сложиха Божия ковчег (при който се качи и Авиатар) догде всичките люде излязоха от града.
- ²⁵ Тогава царят каза на Садока: Върни Божия ковчег в града; ако придобия благоволението на Господа, Той ще ме възвърне за да видя Него и обиталището Му;
- ²⁶ но ако рече така: Нямам благоволение в тебе, - ето ме, нека ми стори каквото Му се вижда за добро.
- ²⁷ Царят още каза на свещеника Садока: Ти, гледаче, върни се в града с мир; и с вас нека се върнат и двамата ви сина: твойт син Ахимаас, и Авиатаровият син Ионатан.
- ²⁸ Вижте, аз ще се бавя при бродовете в пустинята, докато дойде дума от вас да ми

известни какво да направя.

29 И тъй, Садок и Авиатар върнаха Божия ковчег в Ерусалим, и там останаха.

30 А Давид се възкачваше по нагорницето на маслинения хълм и плачеше, като се изкачваше, с покрита глава и вървейки бос; и всичките люде що бяха с него покриваха всеки главата си, и плачеха като се изкачваха.

31 И известиха на Давида, казвайки: Ахитофел е между заговорниците с Авесалом. И рече Давид: Господи, моля Ти се, осуети съвета на Ахитофела.

32 И когато стигна Давид на върха на хълма, гдето ставаше богопоклонение, ето архиецът Хусай го посрещна с дрехата си раздрана и с пръст на главата си.

33 И Давид му каза: Ако дойдеш с мене, ще ми бъдеш товар;

34 но ако се върнеш в града и речеш на Авесалом: Царю, ще ти бъда слуга; както бях слуга на баща ти до сега, така ще бъда слуга на тебе, - тогава можеш да осуетиш за мене съвета на Ахитофела.

35 Не са ли там с тебе свещениците Садок и Авиатар? всичко, прочее, каквото би чул от царския дом, съобщи на свещениците Садока и Авиатара;

36 ето, там с тях са двамата им сина, Ахимаас Садоков и Ионатан Авиатаров; чрез тях ми съобщавайте всичко, каквото чуете.

37 И така, Давидовият приятел Хусай, влезе в града; също и Авесалом влезе в Ерусалим.

ГЛАВА 16

И когато Давид беше преминал малко върха на хълма, ето, Мемфивостеевият слуга Сива го срещна с два оседлани осела, на които имаше двеста хляба, сто грозда сухо грозде, сто низаници летни овощия и мех вино.

2 И царят каза на Сива: Защо носиш това? А Сива рече: Ослите са, за да язди царското семейство, а хлябовете и летните овощия, за да ги ядат момците, а виното, за да пият ония, които изнемогнат в пустинята.

3 Тогава рече царят: А где е синът на господаря ти? И Сива каза на царя: Ето, остава в Ерусалим, защото рече: Днес Израилевият дом ще ми възвърне бащиното ми царство.

4 И царят каза на Сива: Ето, твой е целият Мемфивостеев имот. И рече Сива: Кланям ти се; нека придобия твоето благоволение, господарю мой царю.

5 А когато цар Давид стигна у Вауриш, ето, излезе от там човек от семейството на Сауловия дом, на име Семей, Гираев син; и като излезе, вървеше и кълнеше.

6 И хвърляше камъни върху Давида и върху всичките слуги на цар Давида; а всичките люде и всичките силни мъже бяха отдясно му и отляво му.

7 И Семей като кълнеше говореше така: Излез, излез, мъжо кръвниче и мъжо злосторниче!

8 Господ докара върху тебе всичката кръв на дома на Саула, вместо когото ти се възцари, и Господ предаде царството в ръката на сина ти Авесалом; и ето те в нещастieto ти, защото си кръвник.

9 Тогава Ависей Саруиният син каза на царя: Защо да кълне това мъртво куче господаря ми царя? позволи ми, моля, да мина насреща и да му отсека главата.

10 А царят рече: Какво общо има между мене и вас, Саруини синове? Когато кълне, и когато Господ му е казал: Прокълни Давида, кой ще му рече: Защо правиш така?

- ¹¹ Давид още каза на Ависея и на всичките си слуги: Ето, син ми който е излязъл из чреслата ми, търси живота ми, а колко повече сега тоя вениаминец! Остави го нека кълне, защото Господ му е заповядал.
- ¹² Може би Господ ще погледне онеправданието ми, и Господ ще ми въздаде добро вместо неговото проклинане днес.
- ¹³ И така, Давид и мъжете му вървяха по пътя; а Семей вървеше край хълма срещу него и кълнеше като вървеше, хвърляше камъни върху него, и хвърляше прах.
- ¹⁴ И царят и всичките люде що бяха с него пристигнаха уморени, та си починаха там.
- ¹⁵ Между това, Авесалом и всичките люде, сиреч, Израилевите мъже дойдоха в Ерусалим, и Ахитофел с него.
- ¹⁶ И когато архиецът Хусай, Давидовият приятел дойде при Авесалома, Хусай каза на Авесалома: Да живее царят! Да живее царят!
- ¹⁷ А Авесалом каза на Хусая: Това ли е благодтта ти към приятеля ти? защо не отиде с приятеля си?
- ¹⁸ И Хусай каза на Авесалома: Не, но когото Господ и тия люде и всичките Израилеви мъже избраха, негов ще бъда и с него ще остана.
- ¹⁹ При това кому ще бъде служенето ми? не ли на сина на приятеля ми? Както съм служил пред баща ти, така ще бъда и пред тебе.
- ²⁰ Тогава Авесалом каза на Ахитофела: Дайте си съвета какво да правим.
- ²¹ И Ахитофел каза на Авесалома: Влез при бащините си наложници, които е оставил да пазят къщата; и като чуе целият Израил, че си станал омразен на баща си, ще се усилят ръцете на всичките, които са с тебе.
- ²² Поставиха, прочее, шатъра за Авесалома върху къщния покрив; и Авесалом влезе при бащините си наложници пред целия Израил.
- ²³ А в онова време съветът, който даваше Ахитофел, бе считан като че ли някой бе търсил съвет от слово на Бога; такъв се считаше всеки Ахитофелов съвет и от Давида и от Авесалома.

ГЛАВА 17

Ахитофел каза още на Авесалома: Да избира сега дванадесет хиляди мъже, и да стана да преследвам Давида още тая нощ.

² Ще налетя върху него като е уморен и ръцете му ослабнали, и ще го уплаша; и всичките люде, що са с него, ще побягнат, и ще поразя само царя.

³ Така ще възвърна всичките люде към тебе, защото убиването на мъжа, когото ти търсиш, значи възвръщането на всичките; всичките люде ще се помирят.

⁴ И тая дума бе угодна на Авесалома и на всичките Израилеви старейшини.

⁵ Тогава рече Авесалом: Повикай сега и архиеца Хусай, и нека чуем какво ще каже и той.

⁶ И когато Хусай влезе при Авесалома, Авесалом му говори, казвайки: Така е говорил Ахитофел. Да постъпим ли според неговия съвет? ако не, говори ти.

⁷ И Хусай каза на Авесалома: Не е добър съветът, който Ахитофел даде тоя път.

⁸ Хусай рече още: Ти знаеш баща си и неговите мъже, че са силни мъже, и че са преогорчени в душа, както мечка лишена от малките си в полето; и баща ти, като военен мъж, няма да пренощува с людете;

⁹ ето, сега е скрит в някой трап или в някое друго място, и когато нападне някой от

тия твои люде в началото на сражението, всеки, който чуе ще рече: Поражение става между людето, които следват Авесалома.

10 Тогава даже юначният, чието сърце е като лъвско сърце, съвсем ще примре; защото целият Израил знаеше, че баща ти е юнак, и че ония, които са с него, са храбри мъже.

11 аз съветвам, по-добре, да се събере при тебе целият Израил, от Дан до Вирсавее, по множество както пясъка край морето, и ти лично да идеш в боя.

12 Така ще налетим върху него в някое място, където се намери, и ще го нападнем, както пада росата на земята, тъй щото от него и от всичките човеци, които са с него, няма да оставим ни един.

13 Или, ако прибягне в някой град, тогава целият Израил ще донесе до оня град въжета, та ще го завлечем до потока, тъй щото да не остане там ни едно камъче.

14 Тогава Авесалом и всичките Израилеви мъже казаха: Съветът на архиеца Хусай е по-добър от съвета на Ахитофела. (Защото Господ беше рекъл да осуети добрия Ахитофелов съвет, за да нанесе Господ зло на Авесалома).

15 Тогава Хусай каза на свещениците Садока и Авиатара: Така и така съветва Ахитофел Авесалома и Израилевите старейшини; а така и така съветвах аз.

16 Сега, прочее, пратете скоро да известят на Давида, казвайки: Не оставай тая нощ при бродовете в пустинята, но непременно да преминеш Йордан, за да не погинат царят и всичките люде, които са с него.

17 А Иоанатан и Ахимаас стояха при извора Рогил, защото не смееха да влизат явно в града; затова, една слугиня отиде да им извести това, и те отидоха та известиха на цар Давида.

18 А един момък ги видя и обади на Авесалома; но двамата отидоха бърже та влязоха в къщата на един човек във Вауриим, който имаше кладенец в двора си, и спуснаха се в него.

19 И жена му взе една покривка та я простря върху отвора на кладенеца, и насипа върху нея чукано жито, така щото нищо не се позна.

20 И когато Авесаломовите слуги дойдоха при жената в къщата и казаха: Где са Ахимаас и Ионатан? Жената им рече: Преминаха водния поток. И те ги потърсиха, но като не ги намериха, върнаха се в Ерусалим.

21 А след заминаването им, ония излязоха от кладенеца и отидоха та известиха на цар Давида. Рекоха на Давида: Станете преминете скоро водата, защото Ахитофел така съветва против вас.

22 Тогава Давид и всичките люде, що бяха с него, станаха та преминаха Йордан; до зори не остана ни един, който не беше преминал Йордан.

23 А Ахитофел, като видя, че съветът му не се възприе, оседла осела си и стана та отиде у дома си, в своя град; и като нареди домашните си работи, обеси се. Така умря; и погребан бе в бащиния си гроб.

24 Тогава Давид дойде в Механаим; а Авесалом премина Йордан, той и всичките Израилеви мъже с него.

25 И Авесалом постави Амаса за военачалник вместо Иоава. (А Амаса бе син на един човек на име Итра, израилтянин {В 1 Лет. 2:17, Исмаилянин.}, който беше влязъл при Авигея Наасовата дъщеря, сестра на Саруия Иоавовата майка).

26 И Израил и Авесалом разположиха стана си в галаадската земя.

27 А когато дойде Давид в Маханаим, Совеи Наасовият син, от Рава на амонците, и Махир Амииловият син, от Ло-девар, и галаадецът Верзелей, от Рогелим,

²⁸ донесоха постелки, легени и пръстени съдове, жито, ечемик, брашно, пържено жито, боб, леща и други печени храни,

²⁹ мед, масло, овци и говеждо сирене на Давида и на хората с него за да ядат; защото рекоха: Хората са гладни и изнеможели и жадни в пустинята.

ГЛАВА 18

След това Давид събра хората, които бяха с него, и постави над тях хилядници и стотници.

² И Давид изпрати хората, една трета под началството на Иоава, една трета под началството на Ависея Саруиния син, Иоавовия брат, и една трета под началството на гетеца Итай. И царят каза на хората: Непременно ще изляза и аз с вас.

³ Хората, обаче, отговориха: Да не излезеш; защото, ако ние се обърнем на бяг, няма да ги е грижа за нас; ако щат умре и половината от нас, пак няма да ги е грижа за нас; а ти си като десет хиляди от нас {Или: понеже има десет хиляди такива каквито сме ние.}, затова сега е по-добре ти да си готов да ни помагаш от града.

⁴ И царят им каза: Каквото ви се вижда добро ще сторя. И тъй, царят застана на едната страна на портата, а всичките хора излязоха по стотини и по хиляди.

⁵ Тогава царят заповяда на Иоава, на Ависея и на Итая, казвайки: Пощадете ми младежа Авесалом. И всичките хора чуваха, когато царят заповядваше на всички военачалници за Авесалом.

⁶ И тъй, хората, излязоха на полето против Израеля; и сражението стана в Ефремовия лес.

⁷ И там Израилевите хора бидоха разбити от Давидовите слуги, и в оня ден там стана голямо клане на двадесет хиляди души;

⁸ защото сражението в тая местност се разпростря по лицето на цялата страна, и в оня ден лесът погълна повече хора отколкото погълна ножа.

⁹ И случи се Авесалом да се срещне с Давидовите слуги. А Авесалом яздеше на мъска; и като влезе мъската под гъстите клони на един голям дъб, главата му се хвана в дъба, и той увисна между небето и земята: а мъската мина изпод него.

¹⁰ И един човек го видя та извести на Иоава, казвайки: Ето, видях Авесалом увиснал на дъб.

¹¹ А Иоав каза на човека, който му извести: Ето, ти си го видял; а защо не го поразил там до земята? и аз бих ти дал десет сребърника и един пояс.

¹² А човекът рече на Иоава: И хиляда сребърника, ако бяха претеглени в шепата ми, не бих дигнал ръката си против царския син; защото ние слушахме царят как заповяда на тебе, на Ависея и на Итая, казвайки: Внимавайте всички, никой да се не докосне до младежа Авесалом.

¹³ Иначе, ако бях постъпил невярно против живота му, нищо не се укрива от царя, и тогава сам ти би се обърнал против мене.

¹⁴ Тогава рече Иоав: Не трябва да губя време така с тебе. И като взе в ръката си три стрели, прониза с тях сърцето на Авесалом, като беше още жив в сред дъба.

¹⁵ И десет момъка, Иоавови оръженосци, заобиколиха Авесалом, та го удариха и убиха го.

¹⁶ Тогава Иоав засвири с тръбата, и хората се върнаха от преследването на Израеля; защото Иоав спря хората.

- 17** И взеха Авесалома та го хвърлиха в един голям ров, вътре в леса, и натрупаха на него много голям куп камъни. И целият Израил побягна, всеки в шатъра си.
- 18** А Авесалом, когато беше още жив, бе взел и издигнал за себе си стълба, който е в царската долина; защото си рече: Нямам син, който да опази паметта на името ми; затова нарече стълба по своето име; и той се нарича и до днес Авесаломов паметник.
- 19** Тогава рече Ахимаас, Садоковият син: Да се завтека сега да занеса на царя известие, че Господ въздаде за него на неприятелите му.
- 20** А Иоав му рече: Няма да занесеш днес известия; друг ден ще бъдеш известител; а днес няма да занесеш известия, понеже царският син умря.
- 21** Тогава рече Иоав на Хусина: Иди, извести на царя каквото си видял. И Хусина се поклони на Иоава и се завтече.
- 22** Тогава Ахимаас, Садоковият син, рече пак на Иоава: Но каквото и да стане, нека тичам и аз, моля, след Хусина. А Иоав му рече: Защо искаш да тичаш, синко, като не ще имаш възнаграждение за известията?
- 23** Но той пак рече: Но каквото и да стане, нека се завтека. Тогава му рече: Тичай. И така Ахимаас се завтече през полския път, и замина Хусина.
- 24** А Давид седеше между двете порти; и стража се изкачи на покрива на портата към стената, и като подигна очи видя, и, ето, един човек тичаше сам.
- 25** И стражът извика и извести на царя. А царят рече: Щом е сам, има известия в устата му. И той притичваше и се приближаваше.
- 26** После стражът видя друг човек, който тичаше; и стражът извика към вратаря, казвайки: Ето още един човек, който тича сам. И рече царят: И той носи известия.
- 27** И рече стражът: струва ми се, че тичането на първия прилича на тичането на Ахимаас, Садоковия син. И рече царят: Добър човек е той, и иде с добри известия.
- 28** И Ахимаас извика та рече на царя: Радвай се! И поклони се на царя с лице до земята и рече: Благословен да бъде Господ твоят Бог, Който предаде човеците, които подигнаха ръка против господаря ми царя.
- 29** И царят рече: Здрав ли е младежът Авесалом? А Ахимаас отговори: Когато Иоав изпрати царския слуга, мене слугата ти, видях едно голямо смущение, но не знаех що беше.
- 30** И рече царят: Обърни се та застани тук. И той се обърна та застана.
- 31** И, ето, дойде Хусина. И рече Хусина: Известия, господарю мой царю! защото днес Господ въздаде за тебе на всички, които се подигнаха против тебе.
- 32** И царят рече на Хусина: Здрав ли е младежът Авесалом? А Хусина отговори: Неприятелите на господаря ми царя, и всички, които се подигат против тебе за зло, дано станат като оня младеж!
- 33** И царят се смути много, и възкачи се в стаята над портата та плака; и като отиваше говореше така: Сине мой Авесаломе, сине мой, сине мой Авесаломе! да бях умрял аз вместо тебе, Авесаломе, сине мой, сине мой!

ГЛАВА 19

И извести се на Иоава: Ето, царят плаче и жалее Авесалома.

2 И в оня ден победата се обърна в печал между целия народ; защото в оня ден людете чува да казват: Царят бил печален за сина си.

³ И през оня ден людете влизаха в града скришно, както посрамени люде, които се спотайват, когато бягат изсред сражението.

⁴ А царят покри лицето си; и царят викаше със силен глас: Сине мой Авесаломе! Авесаломе, сине мой, сине мой!

⁵ Тогава Иоав влезе при царя в къщата та рече: Ти посрами лицата на всичките си слуги, които опазиха днес живота ти и живота на синовете ти и на дъщерите ти, живота на жените ти и живота на наложниците ти.

⁶ Понеже обичаш ония, които те мразят, а мразиш ония, които те обичат; защото ти показва днес, че за тебе не са нищо военачалници и слуги; защото днес познах, че ако бе останал Авесалом жив, а ние всички бяхме измрели днес, тогава щеше да ти е угодно.

⁷ Сега, прочее, стани, излез та говори насърчително на слугите си; защото се заклевам в Господа, че ако не излезеш, няма да остане с тебе тая нощ ни един човек; а това ще бъде по-лошо за тебе от всички злини, които са те сполетели от младостта ти до сега.

⁸ Тогава царят стана та седна в портата. И известиха на всичките люде, казвайки: Ето, царят седи в портата. И всичките люде дойдоха при царя. А Израил беше побягнал, всеки в шатъра си.

⁹ Тогава всичките люде на всичките Израилеви племена се препираха, казвайки: Царят ни е избавил от ръката на неприятелите ни, и той ни е освободил от ръката на филистимците, а сега побягна от земята поради Авесалома;

¹⁰ сега, прочее, като умря в сражението Авесалом, когото помазахме за цар над нас, защо не говорите нищо за възвръщането на царя?

¹¹ Тогава цар Давид прати до свещениците Садока и Авиатара, да им кажат: Говорете на Юдовите старейшини, като кажете: Защо сте вие последни да възвърнете царя в дома му, тъй като думите на целия Израил (според донесенията до царя) са да ги възвърнат в къщата му?

¹² Вие сте мои братя, вие сте моя кост и моя плът; защо, прочее, сте последни да възвърнете царя?

¹³ А най-вече на Амаса речете: Не си ли ти моя кост и моя плът? Така да ми направи Бог, да! и повече да притури, ако не бъдеш ти винаги военачалник пред мене вместо Иоава.

¹⁴ И той склони сърцата на всичките Юдови мъже, като на един човек; тъй че те пратиха до царя да му кажат: Върни се ти и всичките твои слуги.

¹⁵ И тъй, царят се върна та дойде до Иордан; а Юда дойде до Галгал, за да иде да посрещне царя, да преведе царя през Иордан.

¹⁶ Тогава вениаминецът Семей, Гираевият син, от Ваурим, побърза та слезе с Юдовите мъже да посрещне цар Давида.

¹⁷ И с него бяха хиляда мъже от Вениамина, тоже и слугата на Сауловия дом Сива и петнадесетте му сина и двадесет негови слуги с него; и бързо преминаха Иордан да отидат при царя.

¹⁸ После премина ладия, за да преведе семейството на царя и да върши каквото би му се видяло за добре. И Семей, Гираевият син, падна пред царя, когато той щеше да премине Иордан, и рече на царя:

¹⁹ Нека не ми вменява господарят ми беззаконие, и нека не помни това, в което се провини слугата ти в деня, когато господарят ми царят излизаше из Ерусалим, та да го тури царят в сърцето си;

- ²⁰ защото аз, слугата ти, познавам, че съгреших, затова, ето, дойдох днес пръв от целия Иосифов дом за да сляза и посрещна господаря си царя.
- ²¹ Но Ависей, Саруиният син, проговаряйки рече: Не трябва ли да бъде убит Семей, за гдето прокле Господния помазаник?
- ²² А Давид рече: Какво има между мен и вас, Саруини синове, та да ми ставате днес противници? Бива ли да бъде убит днес човек в Израиля? защото не зная ли, че аз съм днес цар над Израиля?
- ²³ И царят рече на Семей: Няма да умреш. И царят му се закле.
- ²⁴ Също и Сауловият син Мемфивостей слезе да посрещне царя. Той нито нозете си беше умил, нито брадата си пригладил, нито дрехите си изпрал от деня, когато царят беше заминал, до деня когато се върна с мир.
- ²⁵ А когато дойде от Ерусалим да посрещне царя, царят му рече: Защо не дойде с мене, Мемфивостее?
- ²⁶ А той отговори: Господарю мой, царю, слугата ми ме измами; защото слугата ти рече: Ще си оседлая един осел за да се кача на него та да ида с царя, понеже слугата ти куца.
- ²⁷ И той е наклеветил слугата ти на господаря ми царя; но господарят ми царят е като Божий ангел; стори, прочее, каквото ти се вижда угодно.
- ²⁸ Защото целият ми бащин дом можеше да се определи за смърт пред господаря ми царя; но при все това, ти постави слугата си между ония, които ядяха на трапезата ти. Затова, какво право имам аз вече да се оплаквам още на царя?
- ²⁹ И царят му рече: Защо продължаваш да говориш за работите си? Аз казвам: Ти и Сива си разделете земите.
- ³⁰ А Мемфивостей рече на царя: И всичките нека вземе той, тъй като господарят ми царят се е върнал в дома си с мир.
- ³¹ Тоже и галаадецът Верзелей слезе от Рогелим та премина Иордан с царя, за да го изпрати оттатък Иордан.
- ³² А Верзелей беше много стар, осемдесет години на възраст; и беше прехранвал царя, когато седеше в Маханаим, защото беше много богат човек.
- ³³ И царят рече на Верзелей: Премини с мене, и ще те издържам при себе си в Ерусалим.
- ³⁴ А Верзелей каза на царя: Колко е числото на годините на живота ми та да отида с царя в Ерусалим?
- ³⁵ Днес съм осемдесет години на възраст. Мога ли да различавам между добро и лошо? може ли слугата ти да усеща що яде или що пие? мога ли да чуя вече гласа на певците или на певиците? Защо, прочее, да бъде слугата ти още товар на господаря ми царя?
- ³⁶ Слугата ти е помислил да премине Иордан с царя само до малко разстояние; а защо царят да ми даде затова едно такова възнаграждение?
- ³⁷ Нека се върне слугата ти, моля, за да умра в града си при гроба на баща си и майка си; но, ето, слугата ти Хамаам, той нека премине с господаря ми царя; и стори с него както ти се вижда угодно.
- ³⁸ И царят рече: Хамаам ще премине с мене; и аз ще му сторя каквото на тебе се вижда угодно; па и за тебе ще сторя всичко, каквото поискаш от мене.
- ³⁹ И така всичките люде преминаха Иордан. И когато беше преминал царят, царят целуна Верзелей и го благослови; и той се върна на мястото си.
- ⁴⁰ Царят, прочее, продължи пътя си до Галгал, и Хамаам замина с него; и всичките

Юдови люде, както и половината от Израилевите люде, преведоха царя.

⁴¹ И, ето, всичките Израилеви мъже дойдоха при царя та рекоха на царя: Защо те откраднаха братята ни Юдовите мъже, та преведоха царя и семейството му през Иордан и всичките Давидови мъже с него?

⁴² А всичките Юдови мъже отговориха на Израилевите мъже: Защото царят е наш сродник; и защо се сърдите за това нещо? дали изяхохме нещо от царя? или даде ли ни той някакъв дар?

⁴³ А Израилевите мъже, в отговор на Юдовите мъже, рекоха: Ние имаме десет части в царя, и даже имаме по-голямо право на Давида от вас; защо, прочее, ни презряхте? и не говорихме ли ние първи да възвърнем царя си? Но думите на Юдовите мъже бяха по-остри от думите на Израилевите мъже.

ГЛАВА 20

А случи се да има там един лош човек на име Севей, Вихриевия син, вениаминец; и той засвири с тръбата и рече: Ние нямаме дял в Давида, нито имаме наследство в Иесеевия син! в шатрите си, Израилю, всеки човек!

² И тъй, всичките Израилеви мъже се оттеглиха от Давида и последваха Савея Вихриевия син; а Юдовите мъже останаха привързани към царя си, от Иордан до Ерусалим.

³ И Давид дойде у дома си в Ерусалим. И царят взе десетте си наложници, които бе оставил да пазят къщата, та ги тури в една къща под стража, и хранеше ги, но не влизаше при тях; и те останаха затворени до деня на смъртта си, живеещи като вдовици.

⁴ Тогава царят рече на Амаса: Събери ми Юдовите мъже в три дена, и тогава ти да се явиш тук.

⁵ И тъй, Амаса отиде да събере Юда; забави се, обаче повече от назначеното време, което бе му определил.

⁶ Затова Давид каза на Ависея: Сега, Савей Вихриевият син, ще ни стори по-голяма пакост от Авесалома. Вземи ти слугите на господаря си та го преследвай, да не би да си намери укрепени градове и избегне от очите ни.

⁷ Излязоха, прочее, подир него Иоавовите мъже, и херетците, фелетците и всички силни мъже излязоха от Ерусалим за да преследват Савея Вихриевия син.

⁸ Когато стигнаха до голямата скала в Гаваон, Амаса дойде насреща им. А Иоав носеше препасана дрехата, с която беше облечен, а върху нея меч в ножницата му, вързан около кръста му с пояс; и като излезе той към него, мечът падна.

⁹ И рече Иоав на Амаса: Здрав ли си, брате мой? И Иоав хвана Амаса за брадата с дясната си ръка за да го целуне.

¹⁰ А Амаса не се предпази от меча, който беше в другата ръка на Иоава; и така Иоав го удари с него в корема, и изля червата му на земята без да го удари втори път; и той умря. Тогава Иоав и брат му Ависей продължаваха да преследват Савея Вихриевия син.

¹¹ А един от Иоавовите момци застана при Амаса и казваше: Който благоприятствува на Иоава, и който е за Давида, нека върви подир Иоава.

¹² А Амаса лежеше овалян в кръвта си сред пътя. И когато видя тоя човек, че всички люде се спираха, отвлече Амаса от пътя в нивата; и понеже видя, че всеки, който идеше при него, се спираше, хвърли върху него една дреха.

- 13** И като беше преместен от пътя, всички люде отидоха подир Иоава за да преследват Савея Вихриевия син.
- 14** А Савей мина през всичките Израилеви племена до Авел и до Вет-мааха; и всичките отборни момци, те също се събраха заедно та го последваха.
- 15** Тогава дойдоха та го обсадиха в Авел на Вет-мааха, и издигнаха могила против града, като я поставиха срещу вала; и всичките люде, които бяха с Иоава, удряха стената със стеноломи за да я съборят.
- 16** Тогава една благоразумна жена извика из града: Слушайте, слушайте! Моля, кажете на Иоава: Приблужи се тук, за да ти поговоря.
- 17** И когато се приближи до нея, жената рече: Ти ли си Иоав? А той отговори: Аз. Тогава му рече: Слушай думите на слугинята си. А той отговори: Слушам.
- 18** И тя продума, казвайки: В старо време имаха обичай да говорят, казвайки: Нека се допитат до Авел, и така да решат работата.
- 19** Аз съм от мирните и верните в Израил; ти искаш да съсипеш град и даже столица в Израил. Защо искаш да погълнеш Господното наследство?
- 20** А Иоав в отговор каза: Далеч от мене, далеч от мене да погълна или да съсипя!
- 21** Работата не е така; но един мъж от хълмистата земя на Ефрема, на име Савей Вихриевият син, е подигнал ръка против царя, против Давида; предайте само него, и ще си отида от града. И жената рече на Иоава: Ето, главата му ще ти се хвърли през стената.
- 22** Тогава жената отиде при всичките люде та им говори с мъдростта си. И те отсякоха главата на Савея, Вихриевия син, та я хвърлиха на Иоава. Тогава той засвири с тръбата, и людето се оттеглиха от града, всеки в шатъра си. И Иоав се върна при царя в Ерусалим.
- 23** И Иоав беше над цялата Израилева войска; а Венаия Иодаевият син, над херетците и над фелетците.
- 24** Адорам беше над данъка; Иосафат Ахилудовият син, летописец;
- 25** Сева, секретар; а Садок и Авиатар, свещеници;
- 26** също и яирецът Ирас беше първенец при Давида.

ГЛАВА 21

В Давидовите дни стана глад три години наред; и когато Давид се допита до Господа за причината, Господ каза: Поради Саула е и поради кръвожадания му дом, гдето изби гаваонците.

2 Тогава царят повика гаваонците та им рече: - (а гаваонците не бяха от израилтяните, но от останалите аморејци; и израилтяните бяха им се заклели да ги оставят да живеят, а Саул от ревност към израилтяните и юдейците беше поискал да ги избие) -

3 Давид, прочее, рече на гаваонците: Що да ви сторя? и с какво да направя умилоствение, за да благословите Господното наследство?

4 А гаваонците му казаха: Не е въпрос за сребро или злато между нас и Саула, или неговия дом, нито е наша работа да убием човек в Израил. И той рече: Каквото кажете ще ви сторя.

5 И те рекоха на царя: От синовете на човека, който ни е погубвал, и който е изхитрувал против нас с цел да бъдем изстребени, така щото да не оставаме в никой

от Израилевите предели,

⁶ от тях нека ни се дадат седмина човека, и ще ги обесим пред Господа в Гавая, града на Саула, Господния избраник. И рече царят: Ще ги предам.

⁷ Обаче, царят пожали Мемфивостея, син на Ионатана Сауловия син, поради Господната клетва помежду им, между Давида и Ионатана, Сауловия син.

⁸ Но царят взе Армония и Мемфивостея, двамата сина на Ресфа, дъщеря на Аия, когото беше родила на Саула, и петимата сина на Михала Сауловата дъщеря, които беше родила на Адриила, син на меолатянина Верзелай,

⁹ та ги предаде в ръцете на гаваонците; и те ги обесиха на бърдото пред Господа. И седмината паднаха заедно, като бяха погубени в първите дни на жетвата, в началото на жетвата на ечемика.

¹⁰ Тогава Ресфа, дъщеря на Аия, взе вретище та си го постла на канарата, и от началото на жетвата до като падна на тях дъжд от небето не оставаше въздушните птици да се допрат до тях денем, нито полските зверове нощем.

¹¹ И извести се на Давида онова, което стори Ресфа, дъщеря на Аия, Сауловата наложница.

¹² Тогава Давид отиде та взе костите на Саула и костите на сина му Ионатана от мъжете на Явис-галаад, които го бяха грабнали от улицата на Ветасан, гдето ги бяха обесили филистимците в деня, когато филистимците убиха Саула в Гелвуге;

¹³ и изнесе от там костите на Саула и костите на сина му Ионатана; събраха и костите на обесените.

¹⁴ И погребяха костите на Саула и на сина му Ионатана в Сила у Вениаминовата земя, в гроба на баща му Кис; и изпълниха всичко, що заповяда царят. След това Бог се умилостиви към земята.

¹⁵ А филистимците пак воюваха против Израиля; и Давид и слугите му с него слязоха та се биха против филистимците; и умори се Давид.

¹⁶ А Исви-венон, който беше от синовете на исполина, чието копие тежеше триста медни сикли, и който беше опасан с нов меч, се надяваше да убие Давида.

¹⁷ Ависей обаче, Саруиният син, му помогна та порази филистимеца и го уби. Тогава Давидовите мъже му се заклеха, като рекоха: Ти няма вече да излезеш с нас на бой, да не би да изгасиш светилото на Израиля.

¹⁸ След това, настана пак война с филистимците в Гов, когато хусатецът Сивехай уби Сафа, който беше от синовете на исполина.

¹⁹ И пак настана война с филистимците в Гов, когато Елханин, син на витлеемеца Яреорегим уби брата на гетеца Голиат, на чието копие дръжката бе като кросно на тъкач.

²⁰ Настана пак война в Гет гдето имаше един високоснажен мъж с по шест пръста на ръцете си и по шест пръста на нозете си, двадесет и четири на брой; също и той бе се родил на исполина.

²¹ а когато хвърли презрение върху Израиля, Ионатан, син на Давидовия брат Самай, го уби.

²² Тяя четирима бяха се родили на исполина в Гет; и паднаха чрез ръката на Давида и чрез ръката на слугите му.

ГЛАВА 22

Тогава Давид изговори Господу думите на тая песен, в деня, когато Господ го беше избавил от ръката на всичките му неприятели и от ръката на Саула;

² и рече: - Господ е скала моя, крепост моя, и Избавител мой;

³ Бог е канара моя, на Когото се надявам, Щит мой, и рога на избавлението ми; Висока моя кула е, и прибежище ми е, Спасител мой е; Ти ме избавяш от насилие.

⁴ Ще призова Господа, Който е достохвален; Така ще бъда избавен от неприятелите си.

⁵ Защото вълните на смъртта ме окръжиха, Порои от беззаконие ме уплашиха;

⁶ Връзките на ада ме обвиха, Примките на смъртта ме стигнаха

⁷ В утеснението си призовах Господа, И към Бога мой викнах; И от храма Си Той чу гласа ми, И викането ми стигна в ушите Му.

⁸ Тогаз се поклати и потресе земята; Основите на небето се разлюляха И поклатиха се, защото се разгневи Той.

⁹ Дим се издигаше из ноздрите Му, И огън из устата Му поглъщаше; Въглища се разпалиха от Него.

¹⁰ Той сведе небето и слезе, И мрак бе под нозете Му.

¹¹ Възседна на херувими и летя, И яви се на ветрени крила.

¹² Положи за скиния около Си тъмнината. Събраните води, гъстите въздушни облаци.

¹³ От святкането пред Него Огнени въглища се разпалиха.

¹⁴ Гръмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си;

¹⁵ И прати стрели та ги разпръсна, Светкавици та ги смути.

¹⁶ Тогава се явиха морските дълбочини, Откриха се основите на света От изобличението на Господа, От духането на духа на ноздрите Му.

¹⁷ Прати от височината, взе ме, Извлече ме из големи води;

¹⁸ Избави ме от силния ми неприятел, От ония, които ме мразеха, Защото бяха по-силни от мене.

¹⁹ Стигнаха ме в деня на бедствието ми; Но Господ ми стана подпорка.

²⁰ И изведе ме на широко, Избави ме, защото има благоволение към мене.

²¹ Въздаде ми Господ според правдата ми; Според чистотата на ръцете ми възнагради ме.

²² Защото съм опазил пътищата Господни, И не съм се отклонил от Бога мой в нечестие.

²³ Защото всичките Му съдби са били пред мене; И от повеленията Му не съм се отдалечил.

²⁴ Непорочен бях пред Него. И опазих се от беззаконието си.

²⁵ Затова ми въздаде Господ според правдата ми, Според чистотата ми пред очите Му.

²⁶ Към милостивия, Господи, милостив ще се явиш, Към непорочния, непорочен ще се явиш,

²⁷ Към чистия, чист ще се явиш, А към развратния, противен ще се явиш.

²⁸ Оскърбени люде Ти ще спасиш; А над горделивите с очите Ти за да ги смириш.

²⁹ Защото Ти, Господи, си светилник мой; И Господ ще озари тъмнината ми.

³⁰ Защото чрез Тебе разбивам полк; Чрез Бога мой прескачам стена.

³¹ Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; Словото на Господа е опитано; Той е

щит на всички, които уповават на Него.

32 Защото кой е бог освен Господа? И кой е канара освен нашият Бог?

33 Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми;

34 Прави нозете ми като нозете на елените, И поставя ме на високите ми места;

35 Учи ръцете ми да воюват, Така щото мишците ми запъват меден лък.

36 Ти си ми дал и щита на избавлението Си; И Твоята благодет ме е направила велик.

37 Ти си разширил стъпките ми под мене; И нозете ми не се подхлъзнаха.

38 Гоних неприятелите си и ги изтребих, И не се върнах докато не ги довърших.

39 Довърших ги, стрих ги, та не можах да се подигнат, А паднаха под нозете ми.

40 Защото си ме препасал със сила за бой; Повалил си под мене въставащите против мене.

41 Сторил си на обърнат гръб към мене неприятелите ми, За да изтребя ония, които ме мразят.

42 Погледнаха, но нямаше избавител, - Към Господа, но не ги послуша,

43 Тогава ги стрих като земния прах, Сгазих ги, както калта на пътищата, и стъпках ги;

44 Ти си ме избавил и от съпротивленията на людетe ми; Поставил си ме глава на народите; Люде, които не познавах, слугуват ми.

45 Чужденците ми се покориха; Щом чуха за мене, те ме и послушаха.

46 Чужденците ослабнаха, И разтреперани излязоха из местата, гдето са се затворили.

47 Жив е Господ, И благословена да бъде Канарата ми; И да се възвиси Бог, моята спасителна скала,

48 Бог, Който отмъщава за мене, И покорява племена под мене,

49 И Който ме извежда изсред неприятелите ми; Да! възвишаваш ме над въставащите против мене; Избавяш ме от насилника.

50 Затова, ще Те хваля, Господи, между народите, И на името Ти ще пея.

51 Ти си, Който даваш велико избавление на царя Си, И показваш милосърдие към помазаника Си. Към Давида и към потомството му до века.

ГЛАВА 23

Атия са последните Давидови думи: - Давид Есеевият син рече: Мъжът, който бе издигнат на високо, Помазаникът на Бога Яковов И сладкият Израилев псалмопевец, рече:

2 Духът на Господа говори чрез мене, И словото Му дойде на езика ми.

3 Бог Израилев рече, Скалата Израилева ми говори: Оня, който владее над човеци нека бъде праведен, Нека бъде един, който владее със страх от Бога;

4 И ще бъде като утринна виделина, Когато изгрява слънцето В безоблачна зора, Като зеле що никне из земята От сиянието, което блясва след дъжд.

5 Ако домът ми и да не е такъв пред Бога, Пак Той е направил с мене завет вечен. Нареден във всичко и твърд, Който е всичкото ми спасение и всичкото ми желание; И не ще ли {Или: ако и да не.} го направи да процъфти?

6 А всичките беззаконни ще бъдат като тръни, които се изхвърлят, Защото с ръце не се хващат.

⁷ А който се допре до тях Трябва да е въоръжен с желязо и с дръжка на копие; И ще бъдат изгорени с огън на самото си място.

⁸ Ето имената на силните мъже, които имаше Давид: тахмонецът Иосев-васевет, главен военачалник {Думите: Той беше асонецът Адинон, се изоставят. Виж. 1 Лет. 11:11.}, който уби в една битка осемстотин души.

⁹ След него беше Елеазар, син на Додо, син на един ахохиец, един от тримата силни мъже с Давида; когато Израилевите мъже се оттеглиха, след като бяха се закатали на събраните там на бой филистимци,

¹⁰ той стана та поразяваше филистимците, докато изнемогаша ръката му и се залепи ръката му за ножа; така щото в оня ден Господ извърши голямо избавление, и хората се върнаха само за да съберат користи подир него.

¹¹ И след него беше Сама, син на арапеца Агей; когато филистимците се бяха събрали в Лехий, гдето имаше частица земя пълна с леща, и хората побягнаха от филистимците,

¹² той застана всред нивата та я защити и порази филистимците; и Господ извърши голямо избавление.

¹³ А още трима от тридесетте военачалници слязоха та дойдоха при Давида при Одоломската пещера в жетвено време; и филистимският стан бе разположен в Рафаимската долина.

¹⁴ И като беше Давид в това време в канарата, а филистимският гарнизон бе тогава във Витлеем,

¹⁵ и Давид пожелавайки рече: Кой би ми дал да пия вода от витлеемския кладенец, който е при портата?

¹⁶ тия трима силни мъже пробиха филистимския стан та наляха вода от витлеемския кладенец, който е при портата, и взеха та донесоха на Давида. Но той отказа да я пие, а я възля Господу, като рече:

¹⁷ Далеч да бъде от мене, Господи, да сторя аз това! Да пия ли кръвта на мъжете, които ходиха с опасност за живота си? Затова отказа да я пие. Това сториха тия трима силни мъже.

¹⁸ А Иоавовият брат Ависей, Серуиният син, беше първият от тримата; той, като махаше копието си против триста души неприятели, уби ги, и си придоби име между тримата.

¹⁹ Не беше ли той най-славният от тримата? затова им стана началник; обаче, не стигна до първите трима.

²⁰ И Ванаия, син на Иодая, син на един храбър мъж от Кавсеил, който беше извършил храбри дела, уби двамата лъвовидни моавски мъже; тоже той слезе та уби лъва всред рова в многоснежния ден;

²¹ при това той уби египтянина, едрият мъж, египтянинът който държеше в ръката си копие; но той слезе при него само с тояга, и като грабна копието от ръката на египтянина, уби го със собственото му копие.

²² Тия неща стори Ванаия Иодаевият син, и си придоби име между тия трима силни мъже.

²³ По-славен бе от тридесетте, но не достигна до първите трима. И Давид го постави над телохранителите си.

²⁴ Асаил, Иоавовият брат, беше между тридесетте; също бяха и Елханан, син на Додо от Витлеем;

²⁵ Сама ародецът; Елика ародецът:

- 26 Хелис фалтянинът; Ирас, син на текоеца Екис;
27 Авиезер анатонецът; Мевунай кусатецът;
28 Салмон ахохиецът; Маарай нетофатецът;
29 Хелев, син на нетофатеца Ваана; Итай, син на Ривай от Гавая на вениаминците;
30 Ванаия пиратонецът; Идай от долината на Гаас;
31 Ави-алвон арветецът; Азмавет варумецът;
32 Елиава саалвонецът; Ионатан от Ясиновите синове;
33 Сама арорецът; Ахаим, син на арореца Сарар;
34 Елифелет, син на Аасве, син на маахатец; Елиам, син на гилонеца Ахитофел;
35 Есрай кармилецът; Фаарай арвиецът;
36 Игал, син на Натана от Сова; Ваний гадецът;
37 Силек амонецът; оръженосец на Иоава Саруиния син; Наарай виротецът;
38 Ирас етерецът; Гарив етерецът;
39 Урия хетеецът: всичко, тридесет и седем души.

ГЛАВА 24

Подир това гневът на Господа пак пламна против Израиля, и Той подбуди Давида против тях, казвайки: Иди, преброй Израиля и Юда.

² Царят, прочее, каза на началника на войската Иоав, който бе с него: Мини сега през всичките Израилеви племена, от Дан до Вирсавее, та пребройте людете, за да узная броя на людете.

³ А Иоав каза на царя: Господ твоят Бог дано притури на людете стократно повече отколкото са, и очите на господаря ми царя дано видят това; но защо господарят ми царят намира наслада в това нещо?

⁴ Обаче царската дума надделя над Иоава и над началниците на войската. И така Иоав и началниците на войската излязоха от царя за да преброят Израилевите люде.

⁵ Като преминаха Иордан, разположиха се при Ароир, към Гад и към Язир, отдясно на града, който е всред долината.

⁶ После дойдоха в Галаад и в земята Тахтим-одси; дойдоха и в Дан-яан и наоколо до Сидон;

⁷ тогава дойдоха в Тирската крепост и във всичките градове на евейците и на ханаанците; и излязоха във Вирсавее в южна Юда.

⁸ И тъй, като преминаха през цялата земя, дойдоха в Ерусалим в края на девет месеца и двадесет дни.

⁹ И Иоав доложи на царя броя на преброените люде; те бяха: от Израиля, осемстотин хиляди силни мъже, които можеха да теглят нож; и от Юдовите мъже, петстотин хиляди.

¹⁰ И след като преброи Давид людете, сърцето му го изобличи. И Давид рече на Господа: Съгреших тежко като извърших това нещо; но сега, моля Ти се, Господи, отмахни беззаконието на слугата Си, защото направих голяма глупост.

¹¹ И когато стана Давид на утринта, Господното слово дойде към пророка Гад, Давидовия гадач, казвайки:

¹² Иди, кажи на Давида, Така казва Господ: Три неща ти предлагам; избери си едно

от тях, за да го извърша над тебе.

13 Дойде, прочее, Гад при Давида та му извести това; после му рече: Дали за седем години да има върху тебе глад по земята ти? или три месеца да бягаш от неприятелите си, като те преследват? или три дни да има мор в земята ти? Размисли сега и виж какъв отговор да възвърна на Оногова, Който ме е пратил.

14 И Давид рече на Гада: Намирам се много на тясно; обаче нека паднем в ръката на Господа, защото Неговите милости са много; но в ръката на човека да не изпадна.

15 И тъй, Господ прати мор върху Израиля от оная утрин до определеното време; и измряха от людете, от Дан до Вирсавее, седемдесет хиляди мъже.

16 А когато ангелът простря ръката си към Ерусалим, за да го погуби, Господ се разкая за злото, и рече на ангела, който погубваше людете: Стига вече; оттегли сега ръката си. И ангелът Господен бе близо до гумното на евусеца Орна.

17 И когато видя ангела, който поразяваше людете, Давид проговори Господу, казвайки: Ето, аз съгреших, аз извърших беззаконие; но тия овци що са сторили? Над мене, моля Ти се, нека бъде ръката Ти, и над моя бащин дом.

18 В същия ден Гад дойде при Давида та му рече: Възлез, издигни олтар Господу на гумното на евусеца Орна.

19 И така, Давид възлезе според Гадовата дума, както заповяда Господ.

20 И Орна, като погледна, видя, че царят и слугите му идат към него; и Орна излезе та се поклони на царя с лице до земята.

21 Тогава рече Орна: Защо е дошъл господарят ми царят при слугата си? А Давид каза: Да купя гумното от тебе та да издигна олтар Господу, за да престане язвата между людете.

22 А Орна рече на Давида: Господарят ми царят нека вземе и принесе в жертва каквото му се вижда за добре; ето воловете за всеизгаряне, и диканите и оръдията на воловете за дърва;

23 всички тези, о царю, дава Орна на царя. Орна каза още на царя: Господ твой Бог да има благоволение към тебе.

24 А царят рече на Орна: Не, но непременно ще го купя от тебе за определена цена; защото не ща да принеса на Господа моя Бог всеизгаряния, за които не съм похарчил. И тъй, Давид купи гумното; а воловете купи за петдесет сребърни сикли.

25 И там Давид издигна олтар Господу, и принесе всеизгаряния и примирителни приноси. И Господ прие молбата за земята, та язвата престана между Израиля.

For other languages please go to www.wordproject.org